

Acest dosar este prezentat exclusiv pentru informare.
Stimate cititor!

Daca DVS doriti sa copiat acest dosar, el urmeaza a fi inlaturat fara intirziere, imediat dupa ce ati facut cunostinta cu continutul lui.

Copiind si pastrind dosarul in cauza,
DVS va asumati toata responsabilitatea
in conformitate cu legislatia in vigoare.

Toate drepturile de autor asupra dosarului dat
se pastreaza dupa detinatorul de drept.

Orice utilizare in scopuri comerciale sau alte
scopuri, cu exceptia utilizarii in scopuri de informare
prealabila este interzisa.

Publicarea acestui document nu atrage dupa sine nici
un fel de cistig comercial.

Insa astfel de documente contribuie rapid la ridicarea
profesionalismului si spiritualitatii
cititorilor si serveste drept reclama a editiilor de
hirtie a acestor documente.

SECURITATEA ȘI SĂNĂTATEA ÎN MUNCĂ

GHID

CHȘINĂU 2015

SECURITATEA ȘI SĂNĂTATEA ÎN MUNCĂ

GHID

Culegere de acte legislative și normative privind securitatea
și sănătatea în muncă în vigoare la 1 iulie 2015

Chișinău • 2015

Domeniile privind securitatea și sănătatea în muncă sunt reflectate în Ghid prin principalele acte legislative și altor acte normative din sfera muncii și cuprinde informații despre organizarea securității și sănătății în muncă la întreprinderi, instruirea personalului în acest domeniu, evaluarea riscurilor profesionale și elaborarea măsurilor de protecție și prevenire.

Ghidul este destinat cadrelor antrenate în domeniul securității și sănătății în muncă, managerilor și specialiștilor din întreprinderi, organizații și altelor instituții din Republica Moldova.

*Vă doresc să activați fără accidente de muncă.
Dumnezeu să Vă ajute.*

Cu respect, specialist în securitatea muncii Țaralunga Gheorghe

CUPRINS:

I. ACTE LEGISLATIVE ȘI NORMATIVE DIN DOMENIUL SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ	4
1. Constituția Republicii Moldova (extras)	4
2. Codul Muncii al Republicii Moldova (extras)	4
3. Legea securității și sănătății în muncă (extras)	8
4. Regulament privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale (extras).....	22
 II. ÎNDRUMĂRI METOTOLOGICE PRIVIND SECURITATEA ȘI SĂNĂTATEA ÎN MUNCĂ	37
1. Organizarea activităților de protecție și prevenire	37
2. Serviciul de protecție și prevenire	39
3. Asigurarea instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă	45
3.1. Modul de organizare a instruirii conducătorilor locurilor de muncă și specialiștilor unității de către serviciul intern de protecție și prevenire	52
4. Elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă.	62
5. Evaluarea riscurilor profesionale la locul de muncă	65
6. Elaborarea Planului anual de protecție și prevenire	80
7. Cercetarea accidentelor de muncă	83
8. Răspunderea pentru încălcarea cerințelor de securitate și sănătate în muncă	86

I. ACTE LEGISLATIVE ȘI NORMATIVE DIN DOMENIUL SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ

1. CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA (extras)

Articolul 43. Dreptul la muncă și la protecția muncii

(1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

(2) Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repaosul săptămînal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.

2. CODUL MUNCII AL REPUBLICII MOLDOVA

Legea nr.154-XV din 28.03.2003

(extras)

Titlul IX

SECURITATEA ȘI SĂNĂTATEA ÎN MUNCĂ

Articolul 222. Politica statului în domeniul securității și sănătății în muncă

(1) Direcțiile principale ale politicii de stat în domeniul securității și sănătății în muncă sînt:

- a) asigurarea priorității vieții, integrității fizice și sănătății salariaților;
- b) emiterea și aplicarea actelor normative privind securitatea și sănătatea în muncă;
- c) coordonarea activităților în domeniul securității și sănătății în muncă, în domeniul protecției mediului;
- d) supravegherea și controlul de stat asupra respectării actelor normative în domeniul securității și sănătății în muncă;
- e) sprijinirea controlului obștesc asupra respectării drepturilor și intereselor legitime ale salariaților în domeniul securității și sănătății în muncă;
- f) cercetarea, evidența și raportarea accidentelor de muncă și a bolilor profesionale;
- g) apărarea intereselor legitime ale salariaților care au avut de suferit în urma accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, precum și ale membrilor familiilor

lor, prin asigurarea socială obligatorie a salariaților contra accidentelor de muncă și bolilor profesionale;

h) propagarea experienței avansate în domeniul securității și sănătății în muncă;

i) participarea autorităților publice la realizarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă;

j) pregătirea și instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă;

k) organizarea evidenței statistice de stat privind condițiile de muncă, accidentele de muncă, bolile profesionale și consecințele materiale ale acestora;

l) asigurarea funcționării sistemului informațional unic în domeniul securității și sănătății în muncă;

m) colaborarea internațională în domeniul securității și sănătății în muncă;

n) contribuirea la crearea condițiilor de muncă nepericuloase, la elaborarea și utilizarea tehnicii și a tehnologiilor nepericuloase, la producerea mijloacelor de protecție individuală și colectivă a salariaților;

o) reglementarea asigurării salariaților cu echipament de protecție individuală și colectivă, cu încăperi și instalații sanitar-sociale, cu mijloace curativ-profilactice din contul angajatorului.

(2) Politica statului în domeniul securității și sănătății în muncă se elaborează și se reexaminează cu consultarea patronatelor și a sindicatelor, ținând cont de evoluția reglementărilor internaționale în acest domeniu și de progresul tehnic.

(3) Realizarea politicii statului în domeniul securității și sănătății în muncă se asigură prin acțiuni coordonate ale autorităților publice centrale și locale, ale patronatelor, sindicatelor, angajatorilor, reprezentanților salariaților.

Articolul 223. Coordonarea securității și sănătății în muncă

Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei exercită coordonarea securității și sănătății în muncă în Republica Moldova.

Articolul 224. Organizarea securității și sănătății în muncă

Organizarea securității și sănătății în muncă se efectuează în conformitate cu Legea securității și sănătății în muncă.

Articolul 225. Asigurarea dreptului salariaților la o muncă care să corespundă cerințelor de securitate și sănătate în muncă

(1) Statul garantează salariaților apărarea dreptului acestora la o muncă care să corespundă cerințelor de securitate și sănătate în muncă.

(2) Condițiile de muncă stipulate în contractul individual de muncă trebuie să corespundă cerințelor de securitate și sănătate în muncă.

(3) Pe parcursul sistării de către organele de stat de control a activității de

muncă, prevăzută de contractul individual de muncă, ca rezultat al încălcării cerințelor de securitate și sănătate în muncă fără vina salariatului, acestuia i se menține locul de muncă (funcția) și salariul mediu.

(4) Dacă salariatul refuză să presteze munca în cazul apariției unui pericol pentru viața ori sănătatea sa, angajatorul este obligat să-i acorde salariatului, prin transfer sau permutare, alt lucru, corespunzător nivelului de pregătire profesională a salariatului, pînă la înlăturarea pericolului, cu menținerea salariului de la locul de muncă precedent.

(5) În cazul în care acordarea unei alte munci nu este posibilă, timpul staționării salariatului pînă la înlăturarea pericolului pentru viața sau sănătatea sa se plătește de angajator în conformitate cu art. 163 alin. (1).

(6) În cazul neasigurării salariatului, conform cerințelor de securitate și sănătate în muncă, cu echipament de protecție individuală și colectivă, angajatorul nu are dreptul să ceară salariatului executarea obligațiilor de muncă și este obligat să plătească staționarea din această cauză în conformitate cu prevederile alin. (5).

(7) Refuzul salariatului de a presta munca în cazul apariției unui pericol pentru viața ori sănătatea sa din cauza nerespectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă sau de a presta munca în condiții grele, vătămătoare și/sau periculoase ce nu sînt prevăzute în contractul individual de muncă nu atrage răspunderea disciplinară.

(8) În cazul vătămării sănătății salariatului în exercitarea obligațiilor de muncă, prejudiciul se compensează în conformitate cu legislația în vigoare.

3. LEGEA SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ

(extras)

Legea Nr. 186-XVI din 10.07 2008

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

angajator – orice persoană fizică sau juridică care este titularul unui raport de muncă cu lucrătorul și care poartă răspundere pentru unitatea respectivă;

echipament de lucru – orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosită la locul de muncă;

echipament individual de protecție – orice echipament destinat să fie purtat sau ținut de lucrător pentru a-l proteja împotriva unuia sau mai multor riscuri ce

ar putea să-i pună în pericol securitatea și sănătatea la locul de muncă, precum și orice supliment sau accesoriu proiectat în acest scop;

loc de muncă – loc destinat să adăpostească posturi de lucru în clădirea unității și orice alt loc din interiorul unității la care lucrătorul are acces în timpul executării sarcinilor sale de lucru;

lucrător – orice persoană încadrată în muncă, în condițiile legii, de către un angajator, inclusiv stagiarilor și ucenicilor;

lucrător desemnat – orice lucrător desemnat de angajator pentru a se ocupa de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale din unitate;

mediu de lucru – totalitatea condițiilor fizice, chimice, biologice și psihosociale în care lucrătorul își desfășoară activitatea;

mijloace de producție – totalitatea clădirilor și altor construcții, echipamentelor de lucru, echipamentelor individuale de protecție, materiei prime, produselor intermediare etc., utilizate în procesul de producere a bunurilor materiale;

pericol de accidentare sau de îmbolnăvire profesională – sursă a unei posibile leziuni sau afectări a sănătății lucrătorului la locul de muncă;

prevenire – ansamblu de dispoziții sau măsuri, adoptate ori planificate la toate etapele de lucru din unitate, pentru a preveni sau a reduce riscurile profesionale;

reprezentant al lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă – orice persoană aleasă, selectată sau desemnată de lucrători pentru a-i reprezenta în problemele referitoare la securitatea și sănătatea lor la locul de muncă, denumită în continuare reprezentant al lucrătorilor;

risc profesional (risc de accidentare sau de îmbolnăvire profesională) – combinație între probabilitatea și gravitatea unei posibile leziuni sau afectări a sănătății într-o situație periculoasă;

securitate și sănătate în muncă – ansamblu de activități având ca scop asigurarea celor mai bune condiții de lucru, apărarea vieții, sănătății, integrității fizice și psihice a lucrătorilor;

serviciu extern de protecție și prevenire – orice unitate care prestează altor unități, în bază de contract, servicii de protecție și de prevenire a riscurilor profesionale.

Articolul 2. Domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege reglementează raporturile juridice ce țin de instituirea de măsuri privind asigurarea securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă.

(2) Prezenta lege stabilește principiile generale privind prevenirea riscurilor profesionale, protecția lucrătorilor la locul de muncă, eliminarea factorilor de risc și de accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrată, instruirea lucrătorilor și a reprezentanților acestora, precum și liniile directoare generale pri-

vind aplicarea principiilor menționate.

Articolul 3. Domeniul de aplicare

(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică în toate domeniile de activitate atât publice, cât și private.

(2) Dispozițiile prezentei legi se aplică:

a) angajatorilor;

b) lucrătorilor;

c) reprezentanților lucrătorilor;

d) persoanelor care solicită angajarea în câmpul muncii, aflate în unitate cu permisiunea angajatorului, în perioada de verificare prealabilă a aptitudinilor profesionale;

e) persoanelor care desfășoară muncă neremunerată în folosul comunității sau activități în regim de voluntariat;

f) persoanelor care nu au contract individual de muncă încheiat în formă scrisă și pentru care dovada clauzelor contractuale și a prestațiilor efectuate se poate face prin orice alt mijloc de probă;

g) persoanelor care, pe durata ispășirii pedepsei în locuri de detenție, lucrează în atelierele instituțiilor penitenciare sau la alte locuri de muncă;

h) șomerilor, pe durata participării acestora la o formă de pregătire profesională.

(3) Prezenta lege nu este aplicabilă dacă unele caracteristici inerente anumitor activități specifice forțelor armate, poliției sau serviciilor de protecție civilă sînt, în mod inevitabil, în contradicție cu dispozițiile ei. În acest caz, securitatea și sănătatea lucrătorilor se vor asigura ținîndu-se cont, în măsura posibilității, de dispozițiile prezentei legi.

Capitolul II

POLITICA STATULUI ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ

Articolul 4. Elaborarea politicii statului în domeniul securității și sănătății în muncă

Politica statului în domeniul securității și sănătății în muncă se elaborează și se reexaminează cu consultarea patronatelor și a sindicatelor, ținînd cont de evoluția reglementărilor internaționale în acest domeniu și de progresul tehnic.

Articolul 5. Sferele de acțiune ale politicii statului în domeniul securității și sănătății în muncă

Politica statului în domeniul securității și sănătății în muncă include următoarele sfere de acțiune, în măsura în care ele afectează securitatea și sănătatea lucrătorilor, mediul de lucru:

a) conceperea, încercarea, alegerea, înlocuirea, instalarea, amenajarea, utilizarea și întreținerea componentelor materiale ale muncii (locurile de muncă, mediul de lucru, uneltele, mașinile și materialele, substanțele și agenții chimici, fizici și biologici, procedeele de lucru);

b) legăturile care există între componentele materiale ale muncii și persoanele care execută sau supraveghează munca, precum și adaptarea mașinilor, materialelor, timpului de muncă, organizării muncii și procedeele de lucru la capacitățile fizice și mintale ale lucrătorilor;

c) instruirea, inclusiv instruirea periodică, calificarea și motivația lucrătorilor care participă, cu un titlu sau altul, la atingerea nivelurilor suficiente de securitate și sănătate în muncă;

d) comunicarea și cooperarea în domeniul securității și sănătății în muncă la toate nivelurile, de la nivelul grupului de lucru, nivelul unității și până la nivelul național.

Articolul 6. Aprobarea actelor normative privind securitatea și sănătatea în muncă

Actele normative privind securitatea și sănătatea în muncă se aprobă de Guvern.

Articolul 7. Coordonarea securității și sănătății în muncă

(1) Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei este organul central de specialitate al administrației publice care coordonează securitatea și sănătatea în muncă.

(2) Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei are următoarele atribuții principale în domeniul securității și sănătății în muncă:

a) organizează elaborarea proiectelor de acte normative privind securitatea și sănătatea în muncă și, după consultarea patronatelor și sindicatelor, le înaintează Guvernului spre aprobare;

b) asigură monitorizarea aplicării legislației privind securitatea și sănătatea în muncă;

c) organizează elaborarea instrucțiunilor-cadru de securitate și sănătate în muncă pentru anumite ocupații sau pentru desfășurarea unor lucrări complexe;

d) avizează proiectele de instrucțiuni-cadru de securitate și sănătate în muncă;

e) asigură publicarea anuală a informației privind măsurile luate în realizarea

politicii statului în domeniul securității și sănătății în muncă, privind accidentele de muncă și bolile profesionale;

f) asigură întreținerea de legături cu rețeaua internațională de informare în domeniul securității și sănătății în muncă;

g) reprezintă statul în relațiile internaționale în domeniul securității și sănătății în muncă.

Articolul 8. Controlul aplicării prezentei legi și a altor acte normative de securitate și sănătate în muncă

(1) Controlul aplicării de către angajatori a prezentei legi și a altor acte normative de securitate și sănătate în muncă este exercitat de Inspectoratul de Stat al Muncii..

(2) Activitățile de control se desfășoară cu respectarea dispozițiilor Legii nr.140-XV din 10 mai 2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii.

Capitolul III OBLIGAȚIILE ANGAJATORILOR

Articolul 9. Dispoziții generale

(1) Angajatorul este obligat să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată.

(2) În cazul în care angajatorul apelează la servicii externe de protecție și prevenire, el nu este exonerat de responsabilitățile sale în domeniul securității și sănătății în muncă.

(3) Obligațiile lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă nu aduc atingere principiului responsabilității angajatorului.

Articolul 10. Obligații generale

(1) În cadrul responsabilităților sale, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății lucrătorilor, inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale, asigurarea informării și instruirii, precum și pentru asigurarea organizării și a mijloacelor necesare.

(2) Angajatorul este obligat să vegheze la adaptarea măsurilor prevăzute la alin. (1), ținând seama de schimbarea împrejurărilor, cu scopul de a ameliora situația existentă.

(3) Angajatorul este obligat să aplice măsurile prevăzute la alin.(1) și (2) în baza următoarelor principii generale de prevenire:

- a) evitarea riscurilor profesionale;
- b) evaluarea riscurilor profesionale ce nu pot fi evitate;
- c) combaterea riscurilor profesionale la sursă;

d) adaptarea muncii în funcție de persoană, în special în ceea ce privește proiectarea locurilor de muncă, alegerea echipamentelor de lucru, a metodelor de producție și de lucru, în vederea atenuării muncii monotone și a muncii normate și reducerii efectelor acestora asupra sănătății;

e) adaptarea la progresul tehnic;

f) înlocuirea aspectelor periculoase prin aspecte nepericuloase sau mai puțin periculoase;

g) dezvoltarea unei politici de prevenire ample și coerente, care să includă tehnologia, organizarea muncii, condițiile de muncă, relațiile sociale și influența factorilor legați de mediul de lucru;

h) acordarea priorității măsurilor de protecție colectivă față de măsurile de protecție individuală;

i) asigurarea lucrătorilor cu instrucțiunile corespunzătoare privind securitatea și sănătatea în muncă.

(4) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentei legi și ținând seama de natura activităților din unitate, angajatorul este obligat:

a) să evalueze riscurile profesionale, în special la alegerea echipamentelor de lucru, a substanțelor sau a preparatelor chimice utilizate, precum și la amenajarea locurilor de muncă;

b) să asigure, ulterior evaluării prevăzute la lit.a) și în funcție de necesități, aplicarea de către angajator a măsurilor de prevenire, precum și a metodelor de producție și de lucru care să ducă la îmbunătățirea nivelului securității și al protecției sănătății lucrătorilor și să fie integrate în toate activitățile unității respective și la toate nivelurile ierarhice;

c) să ia în considerare capacitatea lucrătorilor în ceea ce privește sănătatea și securitatea acestora ori de câte ori le încredințează o sarcină;

d) să se asigure că planificarea și introducerea de noi tehnologii fac obiectul consultării lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor în ceea ce privește consecințele alegerii echipamentului, condițiilor de lucru și mediului de lucru asupra securității și sănătății lucrătorilor;

e) să ia măsurile corespunzătoare pentru ca în zonele de risc grav și specific să poată avea acces numai salariații care au primit instrucțiuni adecvate privind securitatea și sănătatea în muncă.

(5) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentei legi, în cazul în care la același loc de muncă se află lucrători ai mai multor unități, angajatorii acestora sînt obligați:

a) să coopereze în vederea aplicării dispozițiilor privind securitatea, sănătatea și igiena în muncă, luînd în considerare natura activităților;

- b) să își coordoneze acțiunile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale, luând în considerare natura activităților;
- c) să se informeze reciproc despre riscurile profesionale;
- d) să informeze lucrătorii și/sau reprezentanții acestora despre riscurile profesionale.

(6) Mijloacele financiare cheltuite de către angajator pentru realizarea măsurilor de securitate și sănătate în muncă sînt deductibile.

(7) Măsurile privind securitatea, igiena și sănătatea în muncă nu vor comporta, în nici o situație, obligații financiare din partea lucrătorilor.

Articolul 11. Serviciul de protecție și prevenire

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la art.9 și 10, angajatorul desemnează unul sau mai mulți lucrători care să se ocupe de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale în unitate.

(2) Lucrătorii desemnați nu trebuie să fie dezavantajați ca urmare a desfășurării activităților de protecție și prevenire a riscurilor profesionale.

(3) Lucrătorii desemnați trebuie să dispună de timpul necesar pentru a-și putea îndeplini obligațiile ce rezultă din prezenta lege.

(4) În cazul în care resursele unității respective nu sînt suficiente pentru organizarea activităților de protecție și prevenire din lipsa personalului specializat, angajatorul este obligat să recurgă la servicii externe de protecție și prevenire acreditate în modul prevăzut de lege.

(5) În cazul în care angajatorul recurge la serviciile externe de protecție și prevenire, acestea vor fi informate de către angajator asupra factorilor cunoscuți sau suspectați ca avînd efecte asupra securității și sănătății lucrătorilor și vor avea acces la informațiile prevăzute la art.14 alin.(2).

(6) Lucrătorii desemnați vor avea, în special, atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă și, cel mult, atribuții complementare.

(7) În toate cazurile:

a) lucrătorii desemnați trebuie să aibă absolvite cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă și să dispună de mijloacele necesare;

b) serviciile externe de protecție și prevenire consultate trebuie să aibă capacitățile și mijloacele personale și profesionale necesare;

c) lucrătorii desemnați și serviciile externe de protecție și prevenire consultate trebuie să fie în număr suficient pentru a putea asigura organizarea măsurilor de protecție și prevenire, ținînd cont de mărimea unității și/sau de riscurile la care sînt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul unității.

(8) Protecția și prevenirea riscurilor profesionale, care fac obiectul prezentului articol, sînt asigurate de unul sau de mai mulți lucrători desemnați, de unul sau

de mai multe servicii distincte, indiferent dacă sînt din interiorul sau din exteriorul unității.

(9) Lucrătorul desemnat (lucrătorii desemnați) și/sau serviciul (serviciile) de protecție și prevenire trebuie să colaboreze între ei.

(10) În cazul unităților în care se desfășoară activități fără pericole de accidentare sau de îmbolnăvire profesională, conducătorul unității poate să-și asume atribuțiile lucrătorului desemnat dacă acesta a absolvit cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

Articolul 12. Primul ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor în cazul unui pericol grav și imediat

(1) În cazul unui pericol grav și imediat, angajatorul este obligat:

a) să ia măsurile necesare pentru acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor, măsuri adaptate naturii activităților și mărimii unității și care iau în considerare prezența altor persoane;

b) să asigure orice contacte necesare cu serviciile externe de protecție și prevenire, în special în ceea ce privește acordarea primului ajutor, asigurarea serviciului medical de urgență, serviciului de salvatori și pompieri.

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor alin.(1), angajatorul desemnează, între altele, lucrătorii care vor aplica măsurile de prim ajutor, de stingere a incendiilor și de evacuare a lucrătorilor.

(3) Numărul lucrătorilor specificați la alin.(2), instruirea acestora și echipamentul pus la dispoziția lor trebuie să fie adecvate mărimii și/sau riscurilor profesionale specifice unității.

(4) Suplimentar la obligațiile prevăzute la alin.(1), angajatorul este obligat:

a) să informeze, cît mai curînd posibil, toți salariații care sînt expuși sau care pot fi expuși unui pericol grav și imediat asupra riscului implicat și asupra măsurilor luate sau care urmează a fi luate în vederea protecției lor;

b) în condițiile unui pericol grav, imediat și inevitabil, să acționeze și să dea indicații pentru a le permite lucrătorilor să înceteze lucrul, să părăsească imediat locul de muncă și să se retragă într-o zonă sigură;

c) să nu impună reluarea lucrului de către lucrători în cazul cînd la locul de muncă mai persistă pericolul grav și imediat, cu excepția cazurilor bine întemeiate.

(5) Lucrătorii care, în cazul unui pericol grav, imediat și inevitabil, părăsesc postul de lucru sau o zonă periculoasă nu vor fi dezavantajați, ci vor fi protejați împotriva oricăror consecințe negative și nejustificate.

(6) Angajatorul trebuie să se asigure că toți lucrătorii săi, în cazul unui pericol grav și imediat pentru propria lor securitate și pentru securitatea altor persoane și în cazul în care responsabilul imediat superior nu poate fi contactat, pot lua măsuri

rile corespunzătoare în conformitate cu cunoștințele lor și cu mijloacele tehnice de care dispun pentru a evita consecințele unui atare pericol.

(7) Lucrătorii nu vor fi dezavantajați pentru cazurile specificate la alin.(6), cu excepția situațiilor când ei acționează cu imprudență sau dau dovadă de neglijență.

Articolul 13. Alte obligații ale angajatorului

Angajatorul are și alte obligații:

a) să fie în posesia unei evaluări a riscurilor profesionale, inclusiv a celor referitoare la grupurile sensibile la riscuri specifice;

b) să decidă care sînt măsurile de protecție ce urmează a fi luate și, în caz de necesitate, care este echipamentul de protecție ce poate fi utilizat;

c) să țină evidența accidentelor de muncă ce au ca efect incapacitatea de muncă a lucrătorului pentru mai mult de 3 zile;

d) să întocmească pentru autoritățile competente, în conformitate cu actele normative în vigoare, rapoarte privind accidentele de muncă suferite de lucrătorii săi;

e) din faza de cercetare, proiectare și execuție a construcțiilor, a echipamentelor de lucru, precum și de elaborare a tehnologiilor de fabricație, să adopte soluții conforme cerințelor de securitate și sănătate în muncă, a căror aplicare va avea ca efect eliminarea sau diminuarea riscurilor profesionale;

f) să întocmească, în cazul cînd natura și gradul de risc profesional o necesită, un plan anual de protecție și prevenire care să includă măsuri tehnice, sanitare, organizatorice și de altă natură, bazat pe evaluarea riscurilor profesionale, care să fie aplicat corespunzător condițiilor de lucru specifice unității;

g) să stabilească pentru lucrători atribuțiile ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător posturilor de lucru sau funcțiilor exercitate;

h) să asigure elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, în spiritul prezentei legi, pentru aplicarea actelor normative în domeniu, ținînd seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă din unitate;

i) să asigure și să controleze, prin propria competență, prin intermediul lucrătorilor desemnați și/sau al serviciilor externe de protecție și prevenire, cunoașterea și aplicarea de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de protecție și prevenire stabilit, precum și a dispozițiilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă;

j) să ia măsuri pentru asigurarea unității cu materialele necesare informării și instruirii lucrătorilor: afișe, ghiduri, filme cu privire la securitatea și sănătatea în muncă etc.;

k) să asigure informarea fiecărei persoane, anterior angajării în muncă, asupra

riscurilor profesionale la care aceasta ar putea fi expusă la locul de muncă, precum și asupra măsurilor de protecție și prevenire necesare;

l) să angajeze numai persoane care, în urma examenului medical și, după caz, a testării psihologice a aptitudinilor, corespund sarcinii de muncă pe care urmează să o execute;

m) să asigure efectuarea examenului medical periodic și, după caz, testarea psihologică periodică a lucrătorilor;

n) să țină evidența zonelor cu risc profesional grav și specific, menționate la art.10 alin. (4) lit. e);

o) să asigure funcționarea permanentă și corespunzătoare a sistemelor și dispozitivelor de protecție, a aparaturii de măsurare și de control, precum și a instalațiilor de captare, de reținere și de neutralizare a substanțelor nocive degajate în timpul proceselor tehnologice;

p) să asigure comunicarea, cercetarea și raportarea corectă și în termenele stabilite a accidentelor de muncă produse în unitate, elaborarea și realizarea măsurilor de prevenire a acestora;

q) să prezinte documentele și informațiile privind securitatea și sănătatea în muncă, solicitate de inspectorii de muncă în timpul controlului sau în timpul cercetării accidentelor de muncă;

r) să asigure realizarea măsurilor dispuse de inspectorii de muncă în timpul controlului și în timpul cercetării accidentelor de muncă;

s) să desemneze, la solicitarea inspectorului de muncă, lucrătorii care să participe la efectuarea controlului sau la cercetarea accidentelor de muncă;

t) să nu modifice starea de fapt rezultată din producerea unui accident grav, mortal sau colectiv, de muncă, cu excepția cazurilor când menținerea acestei stări poate genera alte accidente de muncă ori poate periclita viața accidentaților și a altor persoane;

u) să asigure lucrătorii cu echipamente de lucru neprimejdioase;

v) să acorde gratuit lucrătorilor echipament individual de protecție;

x) să acorde gratuit lucrătorilor echipament individual de protecție nou în cazul degradării acestuia sau în cazul pierderii calităților de protecție.

Articolul 14. Informarea lucrătorilor

(1) Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru ca lucrătorii și/sau reprezentanții acestora din unitate să primească toate informațiile necesare privind:

a) riscurile profesionale, precum și activitățile și măsurile de protecție și prevenire atât la nivelul unității, în general, cât și la nivelul fiecărui tip de post de lucru și/sau de funcție, în particular;

b) măsurile luate în conformitate cu dispozițiile art.12 alin.(2) și (3).

(2) Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru ca angajatorii lucrătorilor din orice unitate externă încadrați în muncă în unitatea sa să primească informații adecvate cu privire la aspectele specificate la alin.(1), destinate lucrătorilor în cauză.

(3) Angajatorul trebuie să ia măsurile corespunzătoare ca lucrătorii desemnați sau reprezentanții lucrătorilor, pentru a-și îndeplini funcțiile în conformitate cu prevederile prezentei legi, să aibă acces la:

a) evaluarea riscurilor profesionale și a măsurilor de protecție specificate la art.13 lit.a) și b);

b) evidența și rapoartele prevăzute la art.13 lit. c) și d);

c) informațiile privind măsurile de protecție și prevenire, precum și la informațiile provenind de la inspecția teritorială de muncă.

Articolul 15. Consultarea și participarea lucrătorilor

(1) Angajatorii consultă lucrătorii și/sau reprezentanții acestora și le permit să ia parte la discuțiile ce țin de problemele referitoare la securitatea și sănătatea la locul de muncă.

(2) Aplicarea dispozițiilor alin. (1) implică:

a) consultarea lucrătorilor;

b) dreptul lucrătorilor și/sau al reprezentanților acestora de a face propuneri;

c) participarea echilibrată a lucrătorilor.

(3) Lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor iau parte, în mod echilibrat, ori sînt consultați în prealabil și în timp util de către angajator cu privire la:

a) orice măsură ce ar afecta securitatea și sănătatea în muncă;

b) desemnarea lucrătorilor specificați la art.11 alin. (1) și la art.12 alin. (2), precum și cu privire la activitățile specificate la art.11 alin. (1);

c) informațiile specificate la art.13 și 14;

d) recurgerea, dacă este cazul, la serviciile externe de protecție și prevenire, conform art.11 alin.(4);

e) planificarea și organizarea instruirii prevăzută la art.17.

(4) Reprezentanții lucrătorilor au dreptul să-i solicite angajatorului să ia măsuri corespunzătoare și să îi prezinte propuneri în vederea eliminării riscurilor profesionale la care sînt expuși lucrătorii și/sau a pericolelor.

(5) Lucrătorii sau reprezentanții lucrătorilor nu pot fi dezavantajați din cauza desfășurării activităților prevăzute la alin.(1)–(3).

(6) Angajatorul trebuie să acorde reprezentanților lucrătorilor timp liber, plătit corespunzător, și să le furnizeze mijloacele necesare pentru a le permite acestora să-și exercite drepturile și atribuțiile ce derivă din prezenta lege.

(7) Lucrătorii și/sau reprezentanții lucrătorilor au dreptul să apeleze la inspectoratul teritorial de muncă în cazul în care consideră că măsurile luate de angajator și mijloacele puse la dispoziție de acesta nu corespund scopurilor de asigurare a securității și sănătății la locul de muncă.

(8) În timpul inspecțiilor, reprezentanților lucrătorilor trebuie să li se acorde posibilitatea de a prezenta inspectorilor de muncă observațiile lor.

Articolul 16. Comitetul pentru securitate și sănătate în muncă

(1) Pentru realizarea dispozițiilor art.14 și art. 15 alin.(1), la nivelul unității se constituie comitetul pentru securitate și sănătate în muncă.

(2) Comitetul pentru securitate și sănătate în muncă se constituie, în baza principiului de paritate, din reprezentanți ai angajatorului și, respectiv, ai lucrătorilor.

(3) Inițiator al constituirii comitetului de securitate și sănătate în muncă poate fi oricare dintre părți.

(4) Regulamentul privind organizarea și funcționarea comitetului pentru securitate și sănătate în muncă se aprobă de Guvern.

Articolul 17. Instruirea lucrătorilor

(1) Angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații, instrucțiuni și/sau lecții:

a) la angajare, care include instruirea introductiv-generală și instruirea la locul de muncă;

b) în cazul schimbării locului de muncă, transferului sau permutării;

c) la introducerea unui nou echipament de lucru sau la modificarea echipamentului de lucru existent;

d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru;

e) la executarea unor lucrări speciale.

(2) Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă trebuie să fie:

a) adaptată în funcție de evoluția riscurilor profesionale sau de apariția unor riscuri noi;

b) periodică și pe măsura necesității.

(3) Instruirea periodică a muncitorilor se va efectua la intervale ce nu vor depăși 6 luni.

(4) Angajatorul se va asigura că lucrătorii unităților din exterior, care desfășoară activități în unitatea sa, sînt instruiți adecvat în ce privește riscurile profesionale pe durata desfășurării activităților în această unitate.

(5) Reprezentanții lucrătorilor au dreptul la o instruire corespunzătoare.

(6) În cazul în care resursele unității respective nu sînt suficiente pentru organi-

zarea instruirii lucrătorilor în sensul alin.(1) din lipsa personalului specializat, angajatorul este obligat să recurgă la servicii externe de protecție și prevenire acreditate în modul prevăzut de lege.

(7) Instruirea conducătorilor de unități, conducătorilor locurilor de muncă, specialiștilor, lucrătorilor desemnați și reprezentanților lucrătorilor se efectuează îndată după numirea lor în funcțiile respective și periodic, cel puțin o dată în 36 de luni. Instruirea conducătorilor de unități și lucrătorilor desemnați se efectuează la cursuri de instruire realizate de serviciile externe de protecție și prevenire. Instruirea conducătorilor locurilor de muncă, specialiștilor și reprezentanților lucrătorilor se efectuează la cursuri de instruire realizate de serviciul intern de protecție și prevenire sau de serviciile externe de protecție și prevenire.

(8) Instruirea lucrătorilor prevăzută în prezentul articol are loc în timpul programului de lucru, în interiorul sau în afara unității. Costul instruirii se suportă de către angajator.

Articolul 18. Indemnizația unică în cazul reducerii capacității de muncă sau decesului lucrătorului în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale

(1) Lucrătorului căruia i s-a stabilit gradul de reducere a capacității de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale i se plătește, din contul unității care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională, pe lângă despăgubirea stabilită de lege, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu lunar pe țară, pentru fiecare procent de pierdere a capacității de muncă, dar nu mai puțin de un salariu anual al accidentatului.

(2) În caz de deces al lucrătorului în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, unitatea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională repară prejudiciul material persoanelor care au dreptul la aceasta, în modul și în mărimea stabilită de lege, și, în plus, le plătește, din contul mijloacelor proprii, o indemnizație unică, luându-se ca bază salariul mediu anual al celui decedat, înmulțit la numărul anilor compleți pe care acesta nu i-a trăit pînă la vîrsta de 62 de ani, dar nu mai puțin de 10 salarii medii anuale.

(3) Plata indemnizației unice prevăzută la alin.(1) și alin.(2) se efectuează începînd cu data de 30 mai 2008.

(4) Dacă reducerea capacității de muncă sau decesul lucrătorului a survenit în urma unui accident de muncă nu numai din vina unității ci și a accidentatului, se aplică răspunderea mixtă conform legii și mărimea indemnizației unice se reduce în dependență de gradul de vinovăție a accidentatului.

(5) Indemnizația unică se plătește persoanelor care au dreptul la aceasta de

către unitatea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională, în modul stabilit de Guvern.

(6) În cazul în care unitatea nu dispune de mijloacele respective, plata indemnizației unice se efectuează, în baza hotărârii instanței judecătorești, din contul oricăror bunuri sau mijloace ale unității.

(7) Litigiile ce țin de achitarea indemnizației unice se examinează de către instanța judecătorească.

Capitolul IV

OBLIGAȚIILE ȘI DREPTURILE LUCRĂTORILOR

Articolul 19. Obligațiile lucrătorilor

(1) Fiecare lucrător își va desfășura activitatea în conformitate cu pregătirea profesională și instruirea sa, precum și cu instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă primite din partea angajatorului, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau de îmbolnăvire profesională nici propria persoană și nici alte persoane care ar putea fi afectate de acțiunile sau de omisiunile lui în timpul lucrului.

(2) Pentru realizarea dispozițiilor alin.(1), lucrătorii sînt obligați:

a) să utilizeze corect mașinile, aparatele, uneltele, substanțele periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție;

b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție pus la dispoziție și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare;

c) să excludă deconectarea, schimbarea sau mutarea arbitrară a dispozitivelor de protecție ale mașinilor, aparatelor, uneltelor, instalațiilor, clădirilor și altor construcții, precum și să utilizeze corect aceste dispozitive;

d) să comunice imediat angajatorului și/sau lucrătorilor desemnați orice situație de muncă pe care au motive întemeiate să o considere un pericol grav pentru securitate și sănătate, precum și orice defecțiuni ale sistemelor de protecție;

e) să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă și/sau angajatorului orice caz de îmbolnăvire a lor la locul de muncă sau orice accident de muncă suferit de ei;

f) să coopereze cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, atîta timp cît este necesar, pentru a face posibilă realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de inspectorii de muncă sau pentru a da posibilitate angajatorului să se asigure că mediul de lucru este în siguranță și nu prezintă riscuri profesionale în activitatea lucrătorului;

g) să însușească și să respecte instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă.

(3) Obligațiile prevăzute la alin.(1) se aplică, după caz, și altor persoane specificate la art.3 alin.(2) lit.c)–h).

Articolul 20. Drepturile lucrătorilor

Fiecare lucrător este în drept:

a) să aibă un post de lucru corespunzător actelor normative de securitate și sănătate în muncă;

b) să obțină de la angajator informații veridice despre condițiile de lucru, despre existența riscului profesional, precum și despre măsurile de protecție împotriva influenței factorilor de risc profesional;

c) să refuze efectuarea de lucrări în cazul apariției unui pericol pentru viața ori sănătatea sa pînă la înlăturarea acestuia;

d) să fie asigurat, din contul angajatorului, cu echipament individual de protecție;

e) să fie instruit și să beneficieze de reciclare profesională în domeniul securității și sănătății în muncă din contul angajatorului;

f) să se adreseze angajatorului, sindicatelor, autorităților administrației publice centrale și locale, instanțelor judecătorești pentru soluționarea problemelor ce țin de securitatea și sănătatea în muncă;

g) să participe personal sau prin intermediul reprezentanților săi la examinarea problemelor legate de asigurarea unor condiții de lucru nepericuloase la postul său de lucru, la cercetarea accidentului de muncă sau a bolii profesionale contractate de el;

h) să fie supus unui examen medical extraordinar potrivit recomandărilor medicale, cu menținerea postului de lucru și a salariului mediu pe durata efectuării acestui examen.

Capitolul V

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 21. Examenul medical

(1) Măsurile prin care lucrătorilor li se asigură examenul medical corespunzător riscurilor profesionale cu care aceștia se confruntă la locul de muncă se stabilesc potrivit actelor normative emise de Ministerul Sănătății, cu consultarea patronatelor și sindicatelor.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi formulate astfel încât fiecare lucrător să beneficieze cu regularitate de examen medical.

(3) Angajarea și transferul unor categorii de lucrători la alt lucru se vor face conform avizelor medicale eliberate în temeiul examenelor medicale.

(4) Cheltuielile ce țin de organizarea și efectuarea examenului medical sînt suportate de angajator.

Articolul 22. Grupuri sensibile la riscuri specifice

(1) Grupurile sensibile la riscuri specifice: femeile gravide, lehuzele sau femeile care alăptează, persoanele în vîrstă de pînă la 18 ani, precum și persoanele cu capacități funcționale limitate trebuie protejate împotriva pericolelor care le afectează în mod specific.

(2) Angajatorii sînt obligați să amenajeze locurile de muncă ținînd seama de prezența în unitate a grupurilor sensibile la riscuri specifice.

Articolul 23. Răspunderea pentru încălcarea prezentei legi și a altor acte normative de securitate și sănătate în muncă

Persoanele cu funcții de răspundere și lucrătorii vinovați de încălcarea prezentei legi și a altor acte normative de securitate și sănătate în muncă poartă răspundere materială, disciplinară, administrativă și penală conform legii.

4. REGULAMENT
privind modul de organizare a activităților de protecție
a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire
a riscurilor profesionale (extras)
Hotărârea Guvernului Nr. 95 din 05.02.2009

Capitolul I
Dispoziții generale

1. Prezentul Regulament stabilește cerințele minime pentru activitățile de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale.

2. În sensul prezentului Regulament, termenii și expresiile utilizate au următoarele semnificații:

conducător al locului de muncă – persoană competentă, desemnată de angajator să îndrume și să supravegheze activitatea la un loc de muncă, în sarcina căreia este pusă și îndeplinirea dispozițiilor legale privind securitatea și sănătatea în muncă;

evaluarea riscurilor profesionale – activitate prin care se determină dimensiunea abaterii sistemului de muncă de la starea ideală în care este exclusă orice posibilitate de accidentare sau îmbolnăvire profesională;

instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă – act juridic, emis de unitate, care cuprinde dispoziții prin a căror respectare de către lucrător se urmărește eliminarea comportamentului accidentogen al acestuia;

instruire în domeniul securității și sănătății în muncă – ansamblu de activități cu caracter didactic prin care se însușesc, se transmit și se verifică cunoștințele în scopul formării deprinderilor de securitate și sănătate în muncă;

pericol grav și imediat de accidentare – situație concretă, reală și actuală careia îi lipsește doar prilejul declanșator pentru a se produce un accident de muncă în orice moment;

post de lucru – cea mai simplă subdiviziune organizatorică a unui loc de muncă;

serviciu intern de protecție și prevenire – compartiment distinct, aflat în subordinea directă a angajatorului, pentru efectuarea activităților de protecție și prevenire;

zonă cu risc profesional grav și specific – zonă din cadrul unității în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente de muncă sau boli profesionale cu consecințe grave și ireversibile (invaliditate sau decesul lucrătorului).

Capitolul II

Organizarea activităților de protecție și prevenire

3. Organizarea activităților de protecție și prevenire este realizată de către angajator, în următoarele modalități:

- 1) prin asumarea de către angajator, în condițiile articolului 11 alineatul (10) din Legea securității și sănătății în muncă, a atribuțiilor lucrătorului desemnat;
- 2) prin desemnarea unuia sau a mai multor lucrători pentru a desfășura activitățile de protecție și prevenire;
- 3) prin înființarea unui serviciu intern de protecție și prevenire;
- 4) prin apelarea la servicii externe de protecție și prevenire.

4. Activitățile de protecție și prevenire desfășurate în cadrul unității prin modalitățile prevăzute la punctul 3 din prezentul Regulament sînt următoarele:

- 1) evaluarea riscurilor profesionale;
- 2) elaborarea și revizuirea periodică a planului de protecție și prevenire, precum și asigurarea îndeplinirii acestuia;
- 3) stabilirea atribuțiilor și responsabilităților în domeniul securității și sănătății în muncă ce revin lucrătorilor;
- 4) verificarea cunoașterii și aplicării de către toți lucrătorii a măsurilor prevăzute în planul de protecție și prevenire, precum și a atribuțiilor și responsabilităților ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă;
- 5) asigurarea unității cu materialele necesare informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă: cărți, broșuri, ghiduri, afișe, filme etc.;
- 6) amenajarea și dotarea cabinetului și/sau locurilor speciale de securitate și sănătate în muncă;
- 7) elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, ținînd seama de particularitățile activităților desfășurate și ale locurilor de muncă/posturilor de lucru;
- 8) asigurarea fiecărui lucrător cu instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă, inclusiv cu instrucțiuni privind acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă;
- 9) asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;
- 10) verificarea cunoașterii și aplicării de către lucrători a informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă;
- 11) asigurarea întocmirii planului de acțiune în caz de pericol grav și imediat;
- 12) evidența zonelor cu risc ridicat și specific;
- 13) stabilirea zonelor care necesită semnalizare de securitate și sănătate în

muncă, precum și a tipului de semnalizare;

14) monitorizarea funcționării instalațiilor de ventilare, dispozitivelor de protecție, aparaturii de măsură și control;

15) verificarea stării de funcționare a sistemelor de siguranță și de semnalizare în caz de avarie;

16) stabilirea necesarului de dotare a lucrătorilor cu echipament individual de protecție;

17) asigurarea întreținerii, utilizării și depozitării adecvate a echipamentelor individuale de protecție;

18) asigurarea comunicării, cercetării și raportării corecte și în termenele stabilite a accidentelor de muncă;

19) asigurarea locurilor de muncă cu truse medicale pentru acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă;

20) asigurarea realizării măsurilor dispuse de către inspectorii de muncă cu prilejul vizitelor de control în unitate și al cercetării accidentelor de muncă;

21) colaborarea cu lucrătorii și/sau cu reprezentanții acestora, cu serviciile externe de protecție și prevenire în vederea coordonării măsurilor de protecție și prevenire;

22) colaborarea cu lucrătorii desemnați/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori în situația în care mai mulți angajatori își desfășoară activitatea în același loc de muncă;

23) aplicarea de stimulente și sancțiuni disciplinare lucrătorilor, conform criteriului îndeplinirii atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

24) întocmirea documentației și rapoartelor prevăzute de reglementările privind securitatea și sănătatea în muncă.

5. Angajatorul poate efectua activitățile respective de protecție și prevenire, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

1) activitățile economice desfășurate în cadrul unității nu sînt dintre cele prevăzute în anexa nr.1 la prezentul Regulament;

2) în unitate se desfășoară activități economice fără pericole de accidentare sau de îmbolnăvire profesională;

3) angajatorul își desfășoară activitatea profesională în unitate în mod efectiv și cu regularitate;

4) angajatorul îndeplinește cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare nivelului doi, conform dispozițiilor punctelor 37-40 din prezentul Regulament.

6. În cazul în care nu sînt îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 5 din prezentul Regulament, angajatorul trebuie să desemneze unul sau mai mulți lucrători,

conform prevederilor punctelor 10-14, sau poate organiza serviciul intern de protecție și prevenire, conform prevederilor punctelor 15-24 din prezentul Regulament, sau să apeleze, concomitent sau alternativ, la unul sau mai multe servicii externe.

7. În cazul în care sînt îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 5 din prezentul Regulament, dar angajatorul nu efectuează în totalitate activitățile de protecție și prevenire, pentru activitățile pe care nu le realizează angajatorul trebuie să apeleze la unul sau mai multe servicii externe.

8. **Cu referință la unitățile care desfășoară activități dintre cele prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul Regulament, angajatorul este obligat să organizeze serviciul intern de protecție și prevenire.**

9. În cazul în care lucrătorii desemnați și/sau serviciul intern de protecție și prevenire nu dispun de capacitățile și aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activităților de protecție și prevenire, angajatorul este obligat să apeleze la unul sau mai multe servicii externe.

Capitolul III

Lucrătorii desemnați

10. Desemnarea nominală a lucrătorului (lucrătorilor) pentru a se ocupa de activitățile de protecție și prevenire se face prin decizia angajatorului.

11. Angajatorul va stabili activitățile de protecție și prevenire pe care lucrătorul desemnat, dispunînd de competență, timp necesar și mijloace adecvate, urmează să le efectueze.

12. Pentru a putea să desfășoare activitățile de protecție și prevenire, lucrătorul desemnat trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului doi, conform prevederilor punctelor 37-40 din prezentul Regulament.

13. Angajatorul va stabili numărul de lucrători desemnați, în funcție de mărimea unității și/sau riscurile la care sînt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul unității.

14. Angajatorul trebuie să asigure lucrătorii desemnați cu mijloace adecvate și să le acorde timpul necesar pentru a-și desfășura activitățile de protecție și prevenire.

Capitolul IV

Organizarea serviciului intern de protecție și prevenire

15. Serviciul intern de protecție și prevenire se organizează în subordinea directă a angajatorului ca **un compartiment distinct**.

16. Angajatorul va stabili structura serviciului intern de protecție și prevenire în

funcție de mărimea unității și/sau de riscurile la care sînt expuși lucrătorii, precum și de distribuția acestora în cadrul unității.

17. Angajatorul va consemna în regulamentul serviciului intern de protecție și prevenire activitățile de protecție și prevenire, care vor fi desfășurate de către serviciul intern de protecție și prevenire.

18. Serviciul intern de protecție și prevenire trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare nivelului doi, conform prevederilor punctelor 37-40 din prezentul Regulament.

19. În cadrul serviciului intern de protecție și prevenire pot activa și alți lucrători pentru desfășurarea activităților auxiliare.

20. Lucrătorii din cadrul serviciului intern de protecție și prevenire trebuie să desfășoare numai activități de protecție și prevenire și, cel mult, activități conexe, cum ar fi prevenirea și stingerea incendiilor și protecția mediului.

21. Angajatorul trebuie să asigure serviciul intern de protecție și prevenire cu mijloacele materiale și umane necesare pentru ca să-și poată desfășura activitățile respective de protecție și prevenire.

22. Pentru ocuparea funcțiilor în cadrul serviciului intern de protecție și prevenire angajatorul va asigura condiții egale atât pentru femei, cât și pentru bărbați.

23. În cazul în care angajatorul își desfășoară activitatea în mai multe locuri de muncă dispersate teritorial, serviciul de protecție și prevenire trebuie să fie organizat astfel încît să se asigure în mod corespunzător desfășurarea activităților de protecție și prevenire.

24. În situația în care activitatea de protecție și prevenire este desfășurată de mai multe servicii interne, acestea vor acționa coordonat pentru a asigura eficiența acestei activități.

Capitolul V

Organizarea serviciului extern de protecție și prevenire

25. Serviciul extern de protecție și prevenire asigură, pe bază de contract, activitățile de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale.

26. Dacă angajatorul apelează la serviciul extern de protecție și prevenire, acesta trebuie să aibă acces la toate informațiile necesare desfășurării activității de protecție și prevenire.

27. Serviciul extern de protecție și prevenire trebuie să dispună de lucrători cu capacitate profesională adecvată și de mijloacele materiale necesare pentru a-și desfășura activitatea.

28. Serviciul extern de protecție și prevenire trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzătoare nivelului doi, conform prevederilor punctelor 37-40 din prezentul Regulament.

29. În cadrul serviciului extern de protecție și prevenire pot activa și alți lucrători pentru desfășurarea activităților auxiliare.

30. Contractul încheiat între angajator și serviciul extern de protecție și prevenire trebuie să cuprindă activitățile de protecție și prevenire care vor fi desfășurate de către serviciul în cauză.

Capitolul VI

Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi

31. Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sînt aleși de către și dintre lucrătorii din unitate.

32. În calitate de reprezentanți ai lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă vor fi aleși atît femei, cît și bărbați.

33. Numărul reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă, care se aleg, se stabilește în funcție de numărul total al lucrătorilor din unitate, conform dispozițiilor punctului 9 din Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a comitetului pentru securitate și sănătate în muncă (anexa nr.2 la prezenta hotărîre).

34. Lucrătorii comunică în scris angajatorului numărul, numele și prenumele reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă.

35. Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzătoare cel puțin nivelului unu, conform prevederilor punctelor 37 – 40 din prezentul Regulament.

36. Reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă sînt consultați și participă, în conformitate cu articolul 15 din Legea securității și sănătății în muncă, și pot desfășura următoarele activități:

1) colaborează cu angajatorul pentru îmbunătățirea condițiilor de securitate și sănătate în muncă;

2) însoțesc echipa sau persoana care efectuează evaluarea riscurilor;

3) ajută lucrătorii să conștientizeze necesitatea aplicării măsurilor de securitate și sănătate în muncă;

4) aduc la cunoștința angajatorului sau comitetului pentru securitate și sănătate în muncă propunerile lucrătorilor referitoare la îmbunătățirea condițiilor de muncă;

- 5) urmăresc realizarea măsurilor din planul de protecție și prevenire;
- 6) informează inspectoratul teritorial de muncă asupra nerespectării dispozițiilor legale în domeniul securității și sănătății în muncă.

Capitolul VII

Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă

37. Pregătirea în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde două niveluri: nivelul unu și nivelul doi.

38. Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă sînt:

1) pentru nivelul întâi:

a) studii liceale;

b) absolvirea cursului de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă cu conținut minim, conform celui prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul Regulament;

2) pentru nivelul doi:

a) studii superioare sau medii tehnice;

b) absolvirea cursului de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul Regulament.

39. Nivelurile de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă se atestă prin documentul de absolvire a instituției respective de învățămînt și a cursului de instruire.

40. Cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, prevăzute la punctul 38 din prezentul Regulament, se realizează de către servicii externe de protecție și prevenire.

Capitolul VIII

Evaluarea riscurilor profesionale

41. Evaluarea riscurilor profesionale se efectuează prin orice metodă însoțită de evaluatori și se finalizează cu propunerea măsurilor de prevenire a riscurilor profesionale.

42. Rezultatele evaluării riscurilor profesionale vor fi consemnate într-o fișă de evaluare a riscurilor profesionale, care va cuprinde informațiile specificate în metoda de evaluare aplicată.

Capitolul IX

Elaborarea planului de protecție și prevenire

43. Conform dispozițiilor articolului 13 litera f) din Legea securității și sănătății în muncă, angajatorul trebuie să întocmească, acolo unde natura și gradul de risc pro-

fesional o necesită, un plan anual de protecție și prevenire, care va fi revizuit ori de câte ori intervin modificări ale condițiilor de muncă, respectiv apariția unor riscuri noi.

44. În urma evaluării riscurilor profesionale pentru fiecare loc de muncă/post de lucru se stabilesc măsuri de protecție și prevenire (de natură tehnică, igienico-sanitară, organizatorică și de altă natură), necesare pentru asigurarea securității și sănătății lucrătorilor, precum și resursele umane și materiale necesare realizării lor, care vor fi incluse în planul anual de protecție și prevenire, conform anexei nr.4 la prezentul Regulament.

45. Măsurile de protecție și prevenire vor fi formulate astfel încât să se asigure egalitatea între femei și bărbați în ceea ce privește securitatea și sănătatea lor la locul de muncă.

46. Planul de protecție și prevenire se elaborează cu consultarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor sau a comitetului pentru securitate și sănătate în muncă, după caz.

Capitolul X

Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă

Secțiunea 1

Dispoziții generale

47. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se efectuează din mijloacele unității, în timpul programului de lucru, în interiorul sau în afara unității.

48. Perioada în care se desfășoară instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă este considerată timp de muncă.

49. Angajatorul va asigura condiții egale atât pentru femei, cât și pentru bărbați în cadrul instruirii în domeniul securității și sănătății în muncă.

50. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde următoarele faze:

- 1) instruirea la angajare:**
 - a) instruirea introductiv-generală;**
 - b) instruirea la locul de muncă;**
- 2) instruirea periodică.**

51. Fiecare angajator are obligația să asigure baza materială corespunzătoare unei instruiți adecvate.

52. Durata fiecărei faze de instruire depinde de specificul activității economice și de riscurile profesionale, precum și de activitățile de protecție și prevenire la nivelul unității, care va fi nu mai mică de 1 oră.

53. Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează, în mod obligatoriu, în Fișa personală de instruire în

domeniul securității și sănătății în muncă, conform anexei nr. 5 la prezentul Regulament, care se va păstra de către conducătorul locului de muncă.

54. După finalizarea instruirii, Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoana care a efectuat instruirea și a verificat cunoștințele.

55. Pentru lucrătorii altor unități, care desfășoară activități pe bază de contract de prestări servicii în unitatea unui alt angajator, angajatorul beneficiar de servicii va asigura instruirea lucrătorilor privind activitățile specifice unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă și măsurile de protecție și prevenire la nivelul unității, care se va consemna în Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, conform anexei nr. 6 la prezentul Regulament.

56. Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se întocmește în două exemplare, dintre care un exemplar se va păstra de către angajator/lucrătorul desemnat/serviciu intern de prevenire și protecție, care a efectuat instruirea, iar un exemplar – de către angajatorul lucrătorilor instruiți.

57. Inspectorii de muncă, în timpul controlului aplicării actelor normative de securitate și sănătate în muncă, vor fi însoțiți de către un reprezentant desemnat de către angajator, fără a se întocmi Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

Secțiunea a 2-a

Instruirea introductiv-generală

58. Instruirea introductiv-generală cuprinde:

- 1) toate persoanele care solicită angajarea în câmpul muncii;**
- 2) stagiarii și ucenicii.**

59. Scopul instruirii introductiv-generale este de a informa despre activitățile specifice unității respective, riscurile pentru securitate și sănătate în muncă, precum și despre măsurile de protecție și prevenire la nivelul unității.

60. Instruirea introductiv-generală se efectuează de către:

- 1) angajatorul care și-a asumat atribuțiile lucrătorului desemnat;**
- 2) lucrătorul desemnat;**
- 3) un lucrător al serviciului intern de protecție și prevenire;**
- 4) serviciul extern de protecție și prevenire.**

61. Instruirea introductiv-generală va cuprinde cel puțin următoarele:

- 1) actele normative naționale de securitate și sănătate în muncă;**
- 2) consecințele posibile ale necunoașterii și nerespectării actelor normative de securitate și sănătate în muncă;**
- 3) riscurile profesionale specifice unității;**

4) măsurile la nivelul unității privind stingerea incendiilor, evacuarea lucrătorilor în cazul unui pericol grav și imediat și acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă.

62. Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea cunoștințelor însușite de cei instruiți, care se va efectua de către lucrătorul desemnat/lucrătorul serviciului intern de protecție și prevenire/lucrătorul serviciului extern de protecție și prevenire.

63. Lucrătorul desemnat/lucrătorul serviciului intern de protecție și prevenire/lucrătorul serviciului extern de protecție și prevenire, în raport cu rezultatul verificării cunoștințelor, face propuneri angajatorului referitor la angajarea sau neangajarea persoanelor respective.

Secțiunea a 3-a

Instruirea la locul de muncă

64. Instruirea muncitorilor la locul de muncă se efectuează de către conducătorul locului de muncă pe baza informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, după instruirea introductiv-generală. Scopul instruirii la locul de muncă este prezentarea riscurilor profesionale, precum și măsurile de protecție și prevenire la nivelul fiecărui loc de muncă și/sau post de lucru.

65. Instruirea la locul de muncă va cuprinde cel puțin următoarele:

1) informațiile privind riscurile profesionale specifice locului de muncă și/sau postului de lucru;

2) dispozițiile instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă elaborate pentru locul de muncă și/sau postul de lucru;

3) măsurile la nivelul locului de muncă și/sau postului de lucru privind stingerea incendiilor și evacuarea lucrătorilor în cazul unui pericol grav și imediat;

4) dispozițiile instrucțiunilor privind acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă;

5) demonstrații practice privind lucrul pe care muncitorul îl va desfășura, precum și exerciții practice privind utilizarea echipamentului individual de protecție, mijloacelor de alarmare, intervenție, evacuare și de prim ajutor în caz de accidente în muncă.

66. Muncitorul va fi admis la lucrul de sine stătător numai după verificarea cunoștințelor lui de către conducătorul locului de muncă și consemnarea acestui fapt în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

Secțiunea a 4-a

Instruirea periodică

67. Instruirea periodică a muncitorilor se efectuează de către conducătorul locului de muncă pe baza informațiilor și instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă, avînd drept scop reîmprospătarea și actualizarea cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

68. Intervalul dintre două instruirii periodice va fi stabilit de angajator, în funcție de condițiile locului de muncă și/sau ale postului de lucru, care nu va fi mai mare de 6 luni.

69. Instruirea periodică se efectuează și în următoarele cazuri:

- 1) cînd muncitorul a lipsit de la lucru peste 30 de zile calendaristice;
- 2) cînd au fost operate modificări în instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă;
- 3) în urma încălcării de către muncitor a instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă;
- 4) la reluarea activității după accidentul de muncă suferit de către muncitor;
- 5) la executarea unor lucrări ocazionale sau speciale, care nu fac parte din procesul de muncă obișnuit al muncitorului;
- 6) la lichidarea consecințelor avariilor, calamităților naturale etc.;
- 7) la efectuarea lucrărilor pentru care se perfectează un bon de lucru – permis;
- 8) la introducerea unui nou echipament de lucru sau a unor modificări ale echipamentului de lucru existent;
- 9) la introducerea oricărei tehnologii noi sau a unor proceduri noi de lucru;
- 10) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;
- 11) la schimbarea locului de muncă, postului de lucru sau a lucrului în cadrul unității.

70. Muncitorul va putea să-și continue lucrul de sine stătător numai după verificarea cunoștințelor lui de către conducătorul locului de muncă și consemnarea acestui fapt în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

Secțiunea a 5-a

Cursurile de instruire

71. În conformitate cu articolul 17 alineatul (7) din Legea securității și sănătății în muncă, instruirea conducătorilor unităților, conducătorilor locurilor de muncă, specialiștilor, lucrătorilor desemnați și reprezentanților lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă se efectuează îndată după numirea lor în funcțiile respective și, periodic, cel puțin o dată în 36

luni, la cursuri de instruire realizate de servicii externe de protecție și prevenire.

72. Conducătorii unităților care nu și-au asumat atribuțiile lucrătorilor desemnați, conducătorii locurilor de muncă, specialiștii și reprezentanții lucrătorilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă vor urma cursul de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

73. Conducătorii unităților care și-au asumat atribuțiile lucrătorilor desemnați și lucrătorii desemnați vor urma cursul de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr. 3 la prezentul Regulament.

74. Cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se vor finaliza cu verificarea cunoștințelor însușite, rezultatele cărora se vor consemna într-un proces-verbal, care se va păstra la serviciul extern de protecție și prevenire, cel puțin 36 luni de la data absolvirii cursului de instruire.

75. Absolvirea cursurilor de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se va atesta prin certificate de absolvire eliberate de serviciile externe de protecție și prevenire.

Capitolul XI

Elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă

76. Instrucțiunile se elaborează pentru toate ocupațiile și lucrările desfășurate în unitate, ținând seama de particularitățile acestora și ale locurilor de muncă/pos-turilor de lucru, și se perfectează conform anexei nr. 7 la prezentul Regulament.

77. Textul instrucțiunilor se va constitui din cerințe laconice, distincte, care vor exclude interpretări diverse. Cerințele instrucțiunilor vor fi expuse în consecutivitate conformă desfășurării procesului de muncă și vor fi formulate pe baza actelor normative de securitate și sănătate în muncă, instrucțiunilor de utilizare a echipamentelor de lucru și a echipamentelor de protecție emise de producător, precum și pe baza documentației tehnologice.

78. Instrucțiunile vor fi reexamineate în următoarele cazuri:

- 1) la apariția unor noi acte normative de securitate și sănătate în muncă;
- 2) la modificarea procesului tehnologic, schimbarea condițiilor de lucru, utilizarea echipamentelor de lucru noi;
- 3) la apariția unor situații de avarie sau în urma unui accident de muncă produs din cauza imperfecțiunii instrucțiunilor.

79. Instrucțiunile se înregistrează într-un registru, conform anexei nr. 8 la prezentul Regulament, se multiplică într-un număr necesar și se acordă muncitorilor.

Capitolul XII

Constatarea stării de pericol grav și imediat de accidentare și aplicarea măsurilor de securitate ce se impun

80. Starea de pericol grav și imediat de accidentare poate fi constatată de către orice lucrător din unitate, lucrător al serviciului extern de protecție și prevenire cu care unitatea a încheiat contract, precum și de către inspectorul de muncă.

81. La constatarea stării de pericol grav și imediat de accidentare se vor lua imediat următoarele măsuri de securitate:

- 1) oprirea echipamentului de lucru și/sau activității;
- 2) evacuarea lucrătorilor din zona periculoasă;
- 3) anunțarea serviciilor specializate;
- 4) anunțarea conducătorilor ierarhic superiori;
- 5) eliminarea cauzelor care au condus la apariția stării de pericol grav și imediat.

82. În vederea realizării măsurilor prevăzute la punctul 81:

- cu referință la cele specificate la subpunctul 1), angajatorul va desemna în prealabil lucrătorii care trebuie să oprească echipamentele de lucru și va asigura instruirea acestora;

- cu referință la cele specificate la subpunctul 2), angajatorul în prealabil:

- a) va întocmi planul de evacuare a lucrătorilor;
- b) va afișa planul de evacuare a lucrătorilor la un loc vizibil;
- c) va instrui lucrătorii în vederea aplicării planului de evacuare a lucrătorilor și va verifica modul în care și-au însușit cunoștințele;

- cu referință la cele specificate la subpunctul 3), angajatorul în prealabil:

a) va desemna lucrătorii care trebuie să contacteze serviciile specializate și să îi instruiască în acest sens;

b) va asigura mijloacele de comunicare necesare contactării serviciilor specializate;

- cu referință la cele specificate la subpunctul 4), angajatorul în prealabil trebuie să stabilească modul operativ de anunțare la nivel ierarhic superior;

- cu referință la cele specificate la subpunctul 5), angajatorul în prealabil:

a) va desemna lucrătorii care au capacitatea necesară să elimine starea de pericol grav și imediat, să asigure instruirea și dotarea lor cu mijloace tehnice necesare intervenției;

b) va stabili serviciile specializate care pot interveni.

83. Angajatorul trebuie să stabilească măsurile de securitate prevăzute la punctul 81 din prezentul Regulament, ținând seama de natura activităților, numărul de lucrători, organizarea teritorială a activității și de prezența altor persoane în afară celor implicate direct în procesul muncii.

Capitolul XIII

Evidența zonelor cu risc profesional grav și specific

84. Evidența zonelor cu risc profesional grav și specific, prevăzută la art. 13 lit. n) din Legea securității și sănătății în muncă, se va ține într-o Fișă care va cuprinde cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 9 la prezentul Regulament.

85. Angajatorul trebuie să aducă la cunoștința conducătorilor locurilor de muncă și lucrătorilor care își desfășoară activitatea în zonele cu risc profesional grav și specific măsurile de prevenire stabilite în urma evaluării riscurilor.

86. Acțiunile pentru realizarea măsurilor de prevenire, stabilite în urma evaluării riscurilor profesionale pentru zonele cu risc profesional grav și specific, constituie o prioritate în elaborarea planului de protecție și prevenire.

Anexa nr. 1

la Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale

LISTA

activităților economice desfășurate în cadrul unității

1. Industria extractivă.
2. Energia electrică și termică, gaze și apă.
3. Construcții.
4. Industria prelucrătoare.
5. Transporturi și comunicații.
6. Activități cu risc potențial de expunere la radiații ionizante.
7. Activități cu risc potențial de expunere la agenți toxici.
8. Activități în care sînt implicate substanțe periculoase.
9. Activități cu risc de expunere la agenți biologici

Anexa nr. 2

la Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale

CONȚINUTUL MINIM

al cursului de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzător nivelului întâi de pregătire

1. Actele normative de securitate și sănătate în muncă.
2. Răspunderea pentru încălcarea actelor normative de securitate și sănătate în muncă.
3. Noțiuni generale despre factorii de risc profesional.
4. Noțiuni generale despre evaluarea riscurilor profesionale.

5. Acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă.

Durata cursului de instruire va fi de cel puțin 8 ore.

Anexa nr. 3

la Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale

CONȚINUTUL MINIM

al cursului de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzător nivelului doi de pregătire

1. Actele normative de securitate și sănătate în muncă.
2. Răspunderea pentru încălcarea actelor normative de securitate și sănătate în muncă.
3. Organizarea și desfășurarea activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale.
4. Factorii de risc profesional.
5. Metodele de evaluare a riscurilor profesionale.
6. Prevenirea riscurilor profesionale.
7. Acordarea primului ajutor în caz de accidentare în muncă.

Durata cursului de instruire va fi de cel puțin 40 ore.

Anexe nr. 8,9

la Regulamentul privind modul de organizare a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale

(denumirea unității)			
REGISTRUL de înregistrare a instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă			
Numărul de înregistrare	Numărul și data ordinului	Denumirea instrucțiunilor	Numele, prenumele și semnătura lucrătorului desemnat/lucrătorului serviciului de protecție și prevenire care a înregistrat instrucțiunile

FIȘĂ

de evidență a zonelor cu risc profesional grav și specific

Nr d/o	Localizarea zonei	Măsurile de prevenire

II. ÎNDRUMĂRI METODOLOGICE PRIVIND SECURITATEA ȘI SĂNĂTATEA ÎN MUNCĂ.

Accidentele de muncă provoacă pierderi materiale, economice și financiare de sănătate și vieți atît pentru accidentat și familia lui, cît și pentru unitate în care a activat lucrătorul. Eliminarea accidentelor de muncă constituie o măsură de creștere a eficienței economice. Protejării lucrătorului în procesul muncii trebuie să i se acorde același loc ca și criteriului economic. Realizarea acestor cerințe implică orientarea corespunzătoare a mentalității atitudinii lucrătorilor, de la muncitor pînă la angajator. Înțelegerea gravității riscurilor de accidentare și formarea unor deprinderi corecte în vederea evitării lor sînt obiective a căror atingere se poate asigura printr-un proces continuu de educare și instruire a lucrătorilor.

Pentru însușirea și aplicarea măsurilor organizatorice și tehnice de prevenire și protecție la locurile de muncă sînt necesare cunoștințe teoretice și practice atît de ordin general cît și specifice fiecărui profesioni și genuri de activitate. Prezentul capitol vine întru ajutarea celor care au de rezolvat probleme de securitate și sănătate în muncă și de prevenire a accidentelor de muncă

1. ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR DE PROTECȚIE ȘI PREVENIRE

Conform art. 9 din **Legea securității și sănătății în muncă**, angajatorul este obligat să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată.

Organizarea activităților de protecție și prevenire este realizată de către angajator în următoarele modalități:

- prin desemnarea unuia sau mai multor lucrători pentru a desfășura activitățile de protecție și prevenire
- prin înființarea unui serviciu intern de protecție și prevenire;
- prin aplicarea la servicii externe de protecție și prevenire.

Activitățile de protecție și prevenire desfășurate în cadrul unității sînt următoarele:

- evaluarea riscurilor profesionale;
- elaborarea planului de protecție și prevenire;
- stabilirea atribuțiilor și responsabilităților în domeniul securității și sănătății în muncă;
- elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă;
- asigurarea instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;
- asigurarea instruirii conducătorilor locurilor de muncă și a specialiștilor de

către serviciul intern de protecție și prevenire în unitate;

- asigurarea comunicării, cercetării și raportării corecte și în termenele stabilite a accidentelor de muncă;

- aplicarea de stimulente și sancțiuni disciplinare lucrătorilor conform criteriului îndeplinirii atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă;

- întocmirea documentației prevăzute de reglementările privind securitatea și sănătatea în muncă

Conducându-ne de cele mai sus, se propune explicația activităților de protecție și prevenire în cadrul unității.

Actele legislative și normative din domeniul securității și sănătății în muncă

Conform art. 222 din **Codul muncii al Republicii Moldova** (în continuare - «CM») una din direcțiile principale ale politicii de stat în domeniul securității și sănătății în muncă este emiterea și aplicarea actelor normative privind securitatea și sănătatea de muncă.

În prezent, în Republica Moldova, sînt elaborate și aprobate acte normative din domeniul securității și sănătății în muncă.

- CM, Titlul IX - Securitatea și sănătatea în muncă, art.art. 222 - 225;

- **Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008** (în continuare - « **Legea securității și sănătății în muncă**»);

- **Hotărîrea Guvernului nr. 95 din 05.02.2002 «Regulament privind modul de organizarea a activităților de protecție a lucrătorilor la locul de muncă și prevenire a riscurilor profesionale»;**

- **Hotărîrea Guvernului nr. 353 din 05.05.2010 «Cerințe minime de securitate și sănătate la locul de muncă»;**

- **Hotărîrea Guvernului nr. 603 din 11.08.2011 «Cerințe minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă»;**

- **Hotărîrea Guvernului nr. 80 din 09.02.2012 «Cerințe minime de securitate pentru șantierelor temporare sau mobile»;**

- **Hotărîrea Guvernului nr. 918 din 18.11.2013 «Cerințe minime privind semnalizarea de securitate și sănătate la locul de muncă»;**

- **Hotărîrea Guvernului nr. 362 din 27.05.2014 «Cerințe minime privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor generate sau care pot fi generate de expunerea de zgomot, în special împotriva riscurilor pentru auz».**

Documentele necesare la întreprindere în domeniul securității și sănătății în muncă

Conform cerințelor **Legii securității și sănătății în muncă** în unitate se propune să fie elaborate și aprobate următoarele documente, necesare în acest domeniu:

- ordin cu privire la stabilirea responsabilităților lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;
- regulament cu privire la stabilirea atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă a conducătorilor, specialiștilor și lucrătorilor;
- ordin cu privire la desemnarea unui sau mai mulți lucrători, care să se ocupe de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale;
- regulament privind atribuțiile de protecție și prevenire a lucrătorului desemnat (specialist securitate și sănătate în muncă);
- ordin cu privire la evaluarea riscurilor profesionale la locurile de muncă;
- regulament privind modul de evaluare a riscurilor profesionale la locurile de muncă;
- ordin cu privire la organizarea instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă;
- ordin cu privire la elaborarea și aprobarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă;
- ordin cu privire la desemnarea comisiei de cercetare a accidentului de muncă cu incapacitate temporară de muncă (în caz de accident de muncă).

2. SERVICIUL DE PROTECȚIE ȘI PREVENIRE

Stabilirea atribuțiilor și responsabilităților

în domeniul securității în muncă a lucrătorului desemnat

Conform art. 11 alin. (1) din **Legea securității și sănătății în muncă**, angajatorul desemnează unul sau mai mulți lucrători care să se ocupe de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale în unitate.

Totodată, conform art. 11 alin. (6) din **Legea securității și sănătății în muncă** lucrătorii desemnați vor avea, în special, atribuții privind securitatea și sănătatea în muncă și cel mult atribuții complementare.

Angajatorul deasemenea este în drept să organizeze serviciul intern de protecție și prevenire. Pentru acesta vor fi stabilite structura serviciului intern de protecție și prevenire în funcție de mărimea unității și/sau de riscuri la care sunt expuși lucrătorii precum și de distribuția acestora în cadrul unității. Angajatorul va consemna în regulamentul serviciului intern de protecție și prevenire activitățile de protecție și prevenire care vor fi desfășurate de către serviciul intern de protecție și prevenire.

În continuare se propun modele ale Regulamentului privind atribuțiile de protecție și prevenire ale lucrătorului desemnat și a Ordinului «Cu privire la desemnarea specialistului securitate și sănătate în muncă (lucrător desemnat)».

Model

Ordin nr. ... din ... 201_

Cu privire la desemnarea specialistului securitate și sănătate în munca (lucrător desemnat)

În temeiul art 11 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008,

Ordon:

1 Se desemnează d-l Duca Ion specialist securitate și sănătate în muncă (lucrător desemnat), care se va ocupa de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale la locurile de muncă în unitate.

2. Se aprobă Regulamentul privind atribuțiile de protecție și prevenire ale specialistului securitate și sănătate în muncă (lucrător desemnat) (anexa nr. 1).

3. De adus la cunoștință ordinul sus numit persoanelor nominalizate prin contrasemnătură.

4. Executarea prevederilor prezentului ordin mi-l asum.

Director

Ștefan Bratu

**Stabilirea atribuțiilor și responsabilităților
în domeniul securității în muncă a persoanelor cu funcții de răspundere**

Conform art. 10 din **Legea securității și sănătății în muncă**, angajatorul este obligat să ia măsurile necesare pentru protecția securității și sănătății lucrătorilor, inclusiv pentru prevenirea riscurilor profesionale, asigurarea instruirii, precum și pentru asigurarea organizării și a mijloacelor necesare.

Totodată, conform art. 13 lit. g din **Legea securității și sănătății în muncă**, angajatorul este în drept să stabilească pentru lucrători atribuțiile ce le revin în domeniul securității și sănătății în muncă corespunzător posturilor de lucru sau funcțiilor exercitate.

(denumirea unității)

Aprobat prin Ordinul nr. ____
din „__” ____ 201__

REGULAMENT

privind atribuțiile de protecție și prevenire ale lucrătorului desemnat (specialistul pentru securitatea muncii)

1. În activitatea sa specialistul pentru securitatea muncii se va conduce de Legea securității și sănătății în muncă, actele legislative și alte acte normative din domeniul muncii ce se află în subordinea directă a angajatorului.

2. Pentru a putea să desfășoare activitățile de protecție și prevenire, specialistul pentru securitatea muncii trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă, corespunzător **nivelului doi**. Absolvirea cursurilor de instruire se va atesta prin certificat de absolvire, eliberat de serviciul extern de protecție și prevenire (centrul de instruire).

3. Specialistul pentru securitatea muncii are următoarele obligații:

3.1. Să efectueze instruirea introductiv-generală în domeniul securității și sănătății în muncă;

3.2. Să participe nemijlocit la evitarea, evaluarea și combaterea riscurilor profesionale.

3.3. Să participe la elaborarea și revizuirea periodică a planului anual de protecție și prevenire, care va fi elaborat în urma evaluării riscurilor profesionale pentru fiecare loc de muncă (post de lucru).

3.4. Să țină evidența și să participe la cercetarea accidentelor de muncă.

3.5. Să întocmească documentația și rapoartele prevăzute de reglementările privind securitatea și sănătatea în muncă.

3.6. Să stabilească necesarul de dotare a lucrătorilor cu echipament individual de protecție și asigurarea lor cu spații și dotări sanitar-sociale.

3.7. Să organizeze amenajarea și dotarea cabinetului și/sau locurilor speciale de securitate și sănătate în muncă cu materiale necesare în acest domeniu (afișe, ghiduri, filme, etc.).

3.8.Să acorde consultații și asistență conducătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă, inclusiv la prevenirea, eliminarea sau reducerea riscului profesional ce poate să apară în procesul muncii.

3.9.Să coordoneze, să urmărească și să participe la elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă.

3.10.Să urmărească și să propună angajatorului sancțiuni și recompense pentru modul în care se realizează cerințele de securitate și sănătate în muncă în procesul de desfășurare a lucrărilor la locurile de muncă.

3.11.Să participe la efectuarea controalelor și acordarea ajutorului metodic în domeniul securității și sănătății în muncă privind:

- Respectarea cerințelor actelor legislative și altor acte normative din domeniul securității și sănătății în muncă.

- Asigurarea întreținerii, utilizării și depozitării adecvate a echipamentelor individuale de protecție.

- Asigurarea informării și instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă.

- Prevenirea, eliminarea sau reducerea acțiunii factorilor periculoși și nocivi (risc profesional) ce pot apărea în timpul lucrului.

- Îndrumarea din punct de vedere metodic a activității de securitate și sănătate în muncă sesizând operativ conducătorii locurilor de muncă asupra măsurilor ce trebuie luate în vederea lichidării încălcărilor depistate.

- Îndeplinirea măsurilor planului anual de protecție și prevenire.

- Necesarul de dotare și asigurarea deplină a lucrătorilor cu spații și dotări social-sanitare.

- Asigurarea efectuării examenului medical periodic, și după caz, testarea psihologică a lucrătorilor.

- Verificarea stării de funcționare a sistemului de siguranță și de semnalizare în caz de avarie.

- Asigurarea realizării măsurilor dispuse de către inspectorii de muncă în timpul controlului și în timpul cercetării accidentelor de muncă.

Elaborator: _____

În continuare, se propun modele ale Regulamentului cu privire la stabilirea atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă a conducătorilor, specialiștilor și lucrătorilor și a ordinului «Cu privire la stabilirea atribuțiilor ce le revin persoanelor cu funcții de răspundere în domeniul securității și sănătății în muncă»

Ordin nr. ... din ... 20

**Cu privire la stabilirea
atribuțiilor ce le revin persoanelor cu funcții de răspundere
în domeniul securității în muncă**

Întemeiul art. 13 g din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008

Ordon:

1. Se desemnează persoanele responsabile de activitățile de securitate să sănătate în muncă la locurile de muncă:

- denumirea locului de muncă – numele prenumele;

2. Se aprobă Regulamentul cu privire la stabilirea atribuțiilor în domeniul securității și sănătății în muncă a conducătorilor specialiștilor și lucrătorilor (anexa nr. 1).

3. De adus la cunoștință ordinul sus numit persoanelor nominalizate prin contra semnătură.

4. Executarea prevederilor prezentului ordin mi-l asum.

Director

Ștefan Bratu

Model

(denumirea unității)

Aprobat prin Ordinul nr. ____
din „____” _____ 201__

REGULAMENT

**cu privire la stabilirea atribuțiilor în domeniul securității și
sănătății în muncă a conducătorilor, specialiștilor și lucrătorilor.**

Conducătorii și specialiștii vor respecta actele legislative și altele acte normative din domeniul securității și sănătății în muncă și vor asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată, în cadrul responsabilităților sale.

1. Conducătorul întreprinderii este obligat:

1.1. Să fie în posesia unei evaluări a riscurilor profesionale și să decidă care sunt măsurile de protecție ce urmează a fi luate pentru a asigura condiții normale de activitate la locurile de muncă a lucrătorilor.

1.2. Să întocmească, în cazul când natura și gradul de risc profesional o necesită, un plan de protecție și prevenire care să includă măsuri tehnice, sanitare, organizatorice și de altă natură, bazat pe evaluarea riscurilor profesionale, iar măsurile din plan vor fi asigurate material și financiar în modul stabilit.

1.3. Să organizeze instruirea și verificarea cunoștințelor, inclusiv și respectarea de către conducători a obligațiilor sale în domeniul securității și sănătății în muncă.

1.4. Să asigure elaborarea, aprobarea și coordonarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă ținând seama de particularitățile activităților și ale locurilor de muncă din întreprindere.

1.5. Să asigure lucrătorii cu echipamente de lucru nepereculoase, să acorde gratuit lucrătorilor echipament individual de protecție și să fie asigurați cu spații și dotări sanitare-sociale în funcție.

2. Conducătorii locurilor de muncă și specialiștii sînt obligați:

2.1. Să participe la evaluarea riscurilor profesionale, în special la alegerea echipamentelor de lucru, a substanțelor sau a preparatelor chimice utilizate, precum și la amenajarea locurilor de muncă.

2.2. Să ia în considerație capacitatea lucrătorilor în ceea ce privește sănătatea și securitatea acestora ori de cîte ori le încredințează o sarcină de muncă.

2.3. Să participe la elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă.

2.4. Să efectueze instruirea de securitate și sănătate în muncă la locul de muncă și periodic pentru personalul din subordine, în baza instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă.

2.5. Să repartizeze personalul la locurile de muncă (posturile de lucru), să stabilească procesul de muncă în conformitate cu cerințele de securitate și sănătate în muncă.

2.6. Să asigure locurile de muncă (posturile de lucru) cu mijloace de protecție colectivă necesare și menținerea lor într-o stare corespunzătoare de funcționalitate.

2.7. Se urmărească dotarea personalului din subordine cu echipament individual de protecție adecvat și utilizarea corespunzătoare a acestuia.

2.8. Să controleze permanent respectarea cerințelor de securitate și sănătate în muncă de către personalul din subordine și să ia măsuri conform actelor normative în vigoare în caz de abatere.

2.9. Să oprească procesul de muncă în cazul apariției unui pericol iminent pentru siguranța, securitatea și sănătatea lucrătorilor.

2.10. Să efectueze verificarea stării de funcționare a sistemelor de siguranță și de semnalizare în caz de avarie, inclusiv și a instalațiilor de ventilație.

2.11. Să asigure locurile de muncă cu truse medicale pentru acordarea primului ajutor în caz de accidentare.

2.12. Să asigure mizarea măsurilor dispuse de către organele de supraveghiere și control, inclusiv și de către lucrătorul desemnat din unitate cu prilejul vizitelor de control și a cercetării accidentelor de muncă.

3. Lucrătorii sînt obligați:

3.1. Să însușească și să respecte instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă.

3.2. Să utilizeze corect mașinile, aparatele, unelte, substanțele periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție.

3.3. Să utilizeze corect echipamentul individual și colectiv de protecție pus la dispoziție.

3.4. Să excludă deconectarea, schimbarea sau mutarea arbitrară a dispozitivelor de protecție ale mașinilor, aparatelor, uneltelor, instalațiilor, clădirilor și altor construcții, precum și să utilizeze corect acestea.

3.5. Să îndeplinească numai lucrul pentru executarea căruia a fost instruit de către conducătorul locului de muncă.

3.6. Să fie în deplină capacitate de muncă pe durata programului de lucru, astfel încît să nu expună la pericol altă persoană proprie, cît și ceilalți salariați.

3.7. Să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă despre orice situație de muncă pe care au motive imediate să considere un pericol grav pentru securitate și sănătate, precum și orice defecțiuni ale sistemelor de protecție.

3.8. Să-și interzică activitatea la apariția unui pericol iminent de accidentare și să anunțe imediat despre aceasta conducătorul locului de muncă.

3.9. Să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă despre orice accident sau îmbolnăvire la locul de muncă suferit de el.

3.10. Se interzice prezența lucrătorului la lucru în stare de ebrietate sau sub influența drogurilor.

Elaborator: _____

3 ASIGURAREA INSTRUIRII LUCRĂTORILOR ÎN DOMENIUL SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII ÎN MUNCĂ

Conform art. 17 din **Legea securității și sănătății în muncă**, angajatorul va asigura condiții pentru fiecare lucrător ca să primească o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă.

Instruirea conducătorilor de unități, conducătorilor locurilor de muncă, specialiștilor, lucrătorilor desemnați și reprezentanților lucrătorilor se efectuează îndată

după numirea lor în funcțiile respective și periodic cel puțin o dată în 36 de luni la cursuri realizate de centre de instruire, acreditate în modul stabilit de lege (cu excepția dacă în unitate este organizat serviciul intern de protecție și prevenire). Durata cursului de instruire a lucrătorilor desemnați va fi de cel puțin 40 de ore, iar durata cursurilor de instruire a persoanelor cu funcții de răspundere enumerate mai sus, va fi cel puțin 8 ore.

Instruirea lucrătorilor de rând va cuprinde următoarele faze: instruirea introductiv-generală, instruirea la locul de muncă și instruirea periodică.

Instruirea introductiv-generală

Instruirea introductiv-generală cuprinde toate persoanele care solicită angajarea în câmpul muncii inclusiv stagiați și ucenici. Instruirea introductiv generală se efectuează de către specialistul de securitate și sănătate în muncă (lucrătorul desemnat) conform Programului instruirii introductiv-generală de securitate și sănătate în muncă, aprobat prin ordinul conducătorului unității.

În continuare se propune modelul Programului instruirii introductiv-generală de securitate și sănătate în muncă.

Model

(denumirea unității)

Aprobat prin Ordinul nr. ____
din „__” _____ 201__

3. PROGRAMUL

de instruire introductiv – generală de securitate și sănătate în muncă

1. Dispoziții generale. Actele legislative și normative de securitate și sănătate în muncă. Obligațiunile și drepturile lucrătorului. Răspunderea pentru încălcarea actelor de securitate în muncă.

2. Legislația muncii:

- timpul de muncă și odihnă;
- protecția muncii a femeilor și tinerilor;
- supravegherea și controlul de stat;
- modul de comunicare și cercetare a accidentelor de muncă;
- regulamentul intern al unității.

3. Securitatea și sănătatea în muncă:

- principalii factori de producție agresivi;

- riscurile profesionale specifice unității;
- metodele de evaluare a riscurilor profesionale și mijloacele tehnice de prevenire a cazurilor nefaste față de utilajul tehnic și procesele tehnologice;
- cerințe de comportare și protecție a muncii a lucrătorilor;
- organizarea locului de muncă (postului de lucru);
- reguli de bază privind deplasări a mijloacelor de transport și funcționarea utilajului electric;

4. Igiena de producție:

- principalii factori sanitari și de igienă a mediului de producție;
- ventilația industrială;
- iluminarea industrială;
- protecția contra zgomotului și vibrației.

5. Mijloace individuale de protecție:

- mijloace de protecție după specificul și aplicarea lor.

6. Securitatea contra incendiilor.

7. Primul ajutor în caz de accidente.

Elaborat _____

Instruirea la locul de muncă

Instruirea muncitorilor la locul de muncă se efectuează de către conducătorul locului de muncă pe baza instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă după instruirea introductiv-generală.

Instruirea periodică

Instruirea periodică a muncitorilor se efectuează de către conducătorul locului de muncă pe baza instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă. **Intervalul dintre două instruiți periodice va fi stabilit de angajator în funcție de condițiile locului de muncă (grave sau nocive), care nu va fi mai mare de 6 luni.**

Instruirea periodică se efectuează și în următoarele cazuri:

- 1) când muncitorul a lipsit de la lucru peste 30 de zile calendaristice;
- 2) când au fost operate modificări în instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă;
- 3) în urma încălcării de către muncitor a instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă;
- 4) la reluarea activității după accidentul de muncă suferit de către muncitor;
- 5) la executarea unor lucrări ocazionale sau speciale, care nu fac parte din procesul de muncă obișnuit al muncitorului;
- 6) la lichidarea consecințelor avariilor, calamităților naturale etc.;

- 7) la efectuarea lucrărilor pentru care se perfectează un bon de lucru – permis;
- 8) la introducerea unui nou echipament de lucru sau a unor modificări ale echipamentului de lucru existent;
- 9) la introducerea oricărei tehnologii noi sau a unor proceduri noi de lucru;
- 10) la modificarea tehnologiilor existente sau procedurilor de lucru;
- 11) la schimbarea locului de muncă, postului de lucru sau a lucrului în cadrul unității.

Durata fiecărei faze de instruire a lucrătorilor nu va fi mai mică de 1 oră. Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează, în mod obligatoriu, în Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă care se va păstra de către conducătorul locului de muncă

În continuare se propune model de completare a fișei personale de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.

SRL „AUREOLA” (denumirea unității)
FIȘĂ PERSONALĂ de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă
Numele <u>Plămădeală</u>
Prenumele <u>Vasile</u>
Patronimicul <u>Ion</u>

Date personale ale lucrătorului
Data nașterii <u>23 mai 1974</u>
Studii <u>medii</u>
Calificarea (profesia) <u>lăcătuș</u>
Grupa sanguină <u>AB (IV) RH+</u>
Adresa domiciliului <u>mun. Chișinău, str. A. Doga 26/18</u>

I. Instruirea introductiv-generală

Instruirea introductiv-generală a fost efectuată la „12” ianuarie 2015
timp de 2 ore, de către Grosu Victor
(numele, prenumele lucrătorului desemnat/lucrătorului serviciului de protecție
și prevenire)

Conținutul instruirii Programul instruirii introductiv-generale de securitate și
sănătate în muncă

Semnătura persoanei instruite

Semnătura lucrătorului desemnat/lucrătorului serviciului de protecție și pre-
venire care a efectuat instruirea introductiv-generală și a verificat cunoștințele
persoanei instruite _____

Propuneri referitoare la angajarea persoanei instruite se propune
de a fi angajat _____

„12” ianuarie 2015 _____

(semnătura lucrătorului desemnat/lucrătorului serviciului de protecție și prevenire)

II. Instruirea la locul de muncă

Locul de muncă secția mecanică

Postul de lucru Strungul de prelucrare a metalului

Instruirea la locul de muncă a fost efectuată la „18” ianuarie 2015
timp de 2 ore, de către Palade Pavel

(numele, prenumele conducătorului locului de muncă)

Conținutul instruirii Instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă nr. 3, 7, 14, 18

Semnătura muncitorului instruit _____

Semnătura conducătorului locului de muncă care a efectuat instruirea la locul de
muncă și a verificat cunoștințele muncitorului instruit _____

Decizia privind admiterea muncitorului instruit la lucru Se admite

(se admite/nu se admite)

„18” ianuarie 2015 _____

(semnătura conducătorului locului de muncă)

III. Instruirea periodică

Data instruirii	Ocupația	Durata instruirii	Materialul predat (informații, instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă etc.)	Semnătura muncitorului instruit	Numele, prenumele conducătorului locului de muncă care a efectuat instruirea și a verificat cunoștințele muncitorului instruit	Semnătura și decizia conducătorului locului de muncă privind admiterea muncitorului instruit la lucru (se admite/nu se admite)
18 ianuarie	lăcătuș	1 oră	Instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă nr. 3, 7, 14, 18		Palade Pavel	Se admite

IV. Tabelul informațiilor și instrucțiunilor eliberate lucrătorului

Data eliberării	Denumirea informațiilor și instrucțiunilor	Semnătura lucrătorului care a primit informațiile, instrucțiunile	Numele, prenumele, semnătura lucrătorului desemnat/lucrătorului serviciului de protecție și prevenire (care a eliberat lucrătorului informațiile și instrucțiunile)
12 ianuarie 2015	Instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă nr.3, 7, 14, 18		Grosu Victor

Pentru lucrătorii altor întreprinderi care desfășoară activități pe baza de contract de prestări servicii în unitatea unui alt angajator, angajatorul beneficiar de servicii, va asigura instruirea lucrătorilor străini (instruirea introductiv-generală), care se va consemna în Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă. Fișa colectivă se va păstra de către lucrătorul desemnat care a efectuat instruirea menționată iar un exemplar de către angajatorul (străin) a lucrătorului instruiți.

În continuare se propune modelul completat a Fișei colective de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

Model

(denumirea unității) FIȘĂ COLECTIVĂ de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă
„ <u>15</u> „ <u>ianuarie</u> 2015 Subsemnatul, <u>Grosu Victor</u>, (numele, prenumele lucrătorului desemnat/lucrătorului serviciului de protecție și prevenire) am efectuat instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă a unui număr de <u>3</u> persoane de la <u>SA „Aureola”</u>, conform listei de mai jos, o vizită în unitate în perioada <u>15.01. -15.07. 2015</u>. În cadrul instruirii au fost predate următoarele materiale: <u>Programul instruirii introductiv-generale de securitate si sănătate în muncă</u> Prezenta Fișă se va păstra la lucrătorul desemnat și la persoanele instruite (semnătura lucrătorului desemnat/ semnătura conducătorului persoanelor instruite)

Model

LISTA

vizitatorilor instruiți în domeniul securității și sănătății în muncă

Noi, subsemnații, am fost instruiți și am luat cunoștință de materialele predate și consemnate în Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă și ne obligăm sa le respectăm întocmai:

Nr. d/o	Numele, prenumele, patronimicul	Buletinul de identitate	Grupa sanguină	Semnătura

3.1. Modul de organizare a instruirii conducătorilor locurilor de muncă și specialiștilor unității de către serviciul intern de protecție și prevenire a întreprinderii

Conform art. 17 pct. 7) alin. (3) din **Legea securității și sănătății în muncă**, instruirea conducătorilor de muncă, specialiștilor și reprezentanților lucrătorilor se poate efectua la cursuri de instruire, realizate de **serviciul intern de protecție și prevenire**. Serviciul intern se organizează în unitate, conform statelor de personal, în supunerea directă a angajatorului ca un compartiment distinct. Angajatorul, de asemenea, va consemna în Regulamentul serviciul intern de protecție și prevenire și organizarea cursurilor de instruire în domeniul securității de muncă.

Cursurile de instruire în materie de securitate și sănătate în muncă organizate de către serviciul intern de protecție și prevenire se desfășoară conform unui Program de instruire și se finalizează cu verificarea cunoștințelor în acest domeniu.

Specialiștii serviciului intern de protecție și prevenire, responsabili de desfășurarea cursurilor de instruire a conducătorilor locurilor de muncă și specialiștilor vor fi instruiți în acest domeniu de către servicii externe de protecție și prevenire (centre de instruire acreditate în modul stabilite de lege). Durata cursului de instruire a specialiștilor serviciului intern de protecție și prevenire va fi cel puțin de 40 de ore.

Pentru organizarea cursurilor de instruire, angajatorul prin ordin va desemna persoanele responsabile de organizarea instruirii conducătorilor locurilor de muncă și specialiștilor, va aproba Programul de instruire în volum de cel puțin 8 ore și va stabili forma de verificare a cunoștințelor persoanelor cu funcții de răspundere. Rezultatele verificării cunoștințelor se vor consemna în Procesul-verbal de verificare a cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă.

În continuare se propun modele ale Ordinului de organizare a cursurilor de instruire, orarul lecțiilor de instruire, forma procesului-verbal de verificare a cunoștințelor în domeniul securității și sănătății în muncă și Test – întrebări și răspunsuri în domeniul securității și sănătății în muncă.

Ordin nr. ... din ... 200...

**Cu privire la organizarea
cursurilor de instruire a persoanelor cu funcții de răspundere**

În baza art. 17 pct. 7) alin. (3) din Legea securității și sănătății în muncă,

Ordon:

1. De organizat instruirea conducătorilor locurilor de muncă, specialiștilor și reprezentanților lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă conform Listei lucrătorilor cu funcții de răspundere din unitate (anexa nr. 1).

2. Se aprobă Orarul lecțiilor de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă în volum de 8 ore (anexa nr. 2).

3. Se numește comisia de examinare și se aprobă forma procesului-verbal de verificare a cunoștințelor în materie de securitate și sănătate în muncă (anexa nr. 3)

4. Responsabili de desfășurarea cursurilor de instruire a persoanelor cu funcții de răspundere se numesc specialiștii serviciului intern de protecție și prevenire din unitate.

5. Prezentul ordin să fie adus la cunoștință persoanelor responsabile sub semnătura.

6. Controlul prezentului ordin mi-l asum

Director

Ștefan Bratu

Anexa nr. ...

la ordinul nr. ... din ... 20...

Orarul

lecțiilor de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă

Nr d/o	Denumirea temei	Nr. Ore
1.	Legea securității și sănătății în muncă Modul de organizare a activității lucrătorilor în domeniul securității muncii	2
2.	Organizarea instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă	2
3.	Cerințe de securitate în muncă la locurile de muncă Factori de risc profesional Metode de evaluare a riscurilor profesionale la locurile de muncă	2
4.	Cercetarea accidentelor de muncă Acordarea primului ajutor în caz de accidente	2

Total: 8 ore

**Procesul-verbal nr. ...
de verificare a cunoștințelor
în materie de securitate și sănătate în muncă din ... 201...**

Comisia de examinare în componența.

Președintele comisiei _____ Membrii comisiei _____

**în baza ordinului nr. ... din ... 201... a efectuat verificarea cunoștințelor în
materie de securitate și sănătate în muncă și a stabilit:**

Nr. d/o	Numele, prenumele	Funcția, profesia	Subdiviziunea	Nr. test bilet	Aprecierea cunoștințelor

Președintele comisiei _____ Membrii comisiei _____

**TEST – întrebări și răspunsuri
în domeniul securității și sănătății în muncă**

ÎNTREBAREA: 1. Încălcarea actelor legislative privind cerințele de securitate și sănătate în muncă, de către persoanele cu funcții de răspundere se sancționează cu amendă:

1. De la 400 la 500 unități convenționale.
2. De la 200 la 350 unități convenționale.
3. De la 380 la 420 unități convenționale.

ÎNTREBAREA: 2. Încălcarea de către o persoană cu funcții de răspundere a actelor legislative privind cerințele de securitate și sănătate în muncă, dacă această încălcare a provocat accidentul de muncă cu oameni sau alte urmări grave se pedepsește cu privațiune de libertate:

1. De pînă la 1 an.
2. De pînă la 2 ani.
3. De pînă la 3 ani.

ÎNTREBAREA: 3. Încălcarea de către o persoană cu funcții de răspundere a actelor legislative privind cerințele de securitate și sănătate în muncă,

dacă aceasta a provocat accident de muncă mortal se pedepsește cu privațiune de libertate:

1. De la 2 la 5 ani.
2. De la 3 la 7 ani.
3. De la 2 la 6 ani.

ÎNTREBAREA: 4. Cerințele Legii securității și sănătății în muncă se aplică:

1. În domeniul de activitate privată.
2. În domeniul de activitate publică;
3. În toate domeniile de activitate, atât publică cât și privată.

ÎNTREBAREA: 5. Actele normative privind cerințele de securitate și sănătate în muncă se aprobă:

1. De către Parlamentul Republicii Moldova.
2. De către Guvernul Republicii Moldova.
3. De către Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei.

ÎNTREBAREA: 6. Coordonarea privind cerințele de securitate și sănătate în muncă în Republica Moldova se efectuează de către:

1. Inspectoratul de Stat al Muncii.
2. Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova.
3. Guvernul Republicii Moldova.

ÎNTREBAREA: 7. Controlul aplicării de către angajator a actelor legislative privind cerințele de securitate și sănătate în muncă este executat de către:

1. Serviciul extern de protecție și prevenire.
2. Serviciul intern de protecție și prevenire
3. Inspectoratul de Stat al Muncii.

ÎNTREBAREA: 8. Angajatorul desemnează (numește) unul sau mai mulți lucrători, care sunt obligați:

1. Să se ocupe de activitățile de protecție și prevenire a riscurilor profesionale în unitate;

2. Să acorde consultații și asistență angajatorului în domeniul securității și sănătății în muncă.

3. Să asigure securitatea și sănătatea în muncă a lucrătorilor sub toate aspectele desfășurate de către ei.

ÎNTREBAREA: 9. Serviciul intern de protecție și prevenire la întreprindere se organizează în subordinea:

1. Inspectoratului de Stat al Muncii.
2. Angajatorului.
3. Comitetului pentru securitate și sănătate în muncă.

ÎNTREBAREA: 10. Inițiator al constituirii Comitetului pentru securitate și sănătate în muncă la întreprindere poate fi:

1. Angajatorul și Comitetul sindical.
2. Reprezentanții lucrătorilor și a angajatorului.
3. Oricare din părți.

ÎNTREBAREA: 11. Secretar al Comitetului pentru securitate și sănătate în muncă la întreprindere va fi numit:

1. Reprezentantul angajatorului.
2. Lucrătorul desemnat sau lucrătorul serviciului intern de protecție și prevenire.
3. Reprezentantul lucrătorilor.

ÎNTREBAREA: 12. Membrii Comitetului pentru securitate și sănătate în muncă vor fi destinați pentru termen de:

1. 2 ani.
2. 3 ani.
3. 5 ani.

ÎNTREBAREA: 13. Prin loc de muncă se subînțelege:

1. Orcă echipament de lucru (mașină, unealtă, instalație etc.).
2. Loc destinat să adăpostească posturi de lucru.
3. Cea mai simplă subdiviziune organizatorică.

ÎNTREBAREA: 14. Prin securitate și sănătate în muncă se subînțelege:

1. Responsabilitatea personală în domeniul securității și sănătății în muncă a fiecărui lucrător.
2. Un set de acte normative privind securitatea și sănătatea în muncă a lucrătorului;
3. Un ansamblu de activități avînd ca scop asigurarea celor mai bune condiții de lucru a lucrătorilor.

ÎNTREBAREA: 15. Cheltuielile ce țin de organizarea și efectuarea examenului medical sînt suportate de către:

1. Compania Națională de asigurare în medicină.
2. Angajator.
3. Lucrător și angajator.

ÎNTREBAREA: 16. Persoanele cu funcții de răspundere și lucrătorii vi-novați de încălcarea Legii securității și sănătății în muncă poartă răspunde-rea:

1. Materială și disciplinară.
2. Administrativă și penală.

3. Materială, disciplinară, administrativă și penală.

ÎNTREBAREA: 17. Prin „Risc profesional” se subînțelege:

1. Sursă a unei posibile leziuni sau afectări a sănătății lucrătorului la locul de muncă.

2. Combinație între probabilitatea și gravitatea unei posibile leziuni sau afectări a sănătății lucrătorului la locul de muncă.

3. Un pericol grav și imediat de accidentare la locul de muncă.

ÎNTREBAREA: 18. Prin „Reprezentant al lucrătorilor” se subînțelege:

1. Orice persoană selectată de angajator;

2. Orice persoană desemnată de angajator.

3. Orice persoană aleasă, selectată sau desemnată de lucrători pentru ai reprezenta interesele lor.

ÎNTREBAREA: 19. În conformitate cu cerințele legislației muncii, angajatorul este obligat:

1. Să asigure monitorizarea aplicării legislației privind securitatea și sănătatea în muncă în unitate.

2. Să asigure securitatea și sănătatea în muncă a lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată.

3. Să asigure comunicarea și cooperarea securității și sănătății în muncă la toate nevellele de activitate.

ÎNTREBAREA: 20. Este obligat lucrătorul să compenseze cheltuielile angajatorului în legătură cu procurarea echipamentului individual de protecție:

1. Da, este obligat să compenseze cheltuielile.

2. Nu, angajatorul este obligat să asigure gratuit.

3. Compensarea cheltuielilor se va efectua parțial.

ÎNTREBAREA: 21. Lucrătorului căruia i s-a stabilit gradul de reducere a capacității de muncă ca urmare a unui accident de muncă grav, întreprinderea care poartă vina va plăti o indemnizație unică, luînduse ca baza:

1. Salariu mediu anual al accidentatului, pentru fiecare procent de pierdere a capacității de muncă.

2. Salariu mediu lunar pe tară pentru fiecare procent de pierdere a capacității de muncă

3. Conform hotărîrii instanței de judecată.

ÎNTREBAREA: 22. În caz de accident de muncă mortal, întreprinderea, care poartă vina, va plăti persoanelor care au dreptul la aceasta, o indemnizație unică luându-se ca bază:

1. Salariul mediu în timp de 6 luni al celui decedat, înmulțit la numărul anilor compleți pe care acesta nu i-a trăit până la vârsta de 60 ani.

2. Salariul mediu anual al celui decedat, înmulțit la numărul de ani compleți pe care acesta nu i-a trăit până la vârsta de 60 ani.

3. Salariul mediu anual al celui decedat, înmulțit la numărul de ani compleți pe care acesta nu i-a trăit până la vârsta de 62 ani, dar nu mai puțin de 10 salarii medii anuale.

ÎNTREBAREA: 23. În cazul în care unitatea nu dispune de mijloacele respective, în caz de accident de muncă, plata indemnizației unice se efectuează:

1. În baza deciziei Inspectoratului de Stat al Muncii.

2. În baza hotărârii instanței de judecată.

3. Unitatea nu va plăti indemnizația unică accidentatului, fiind-că nu dispune de mijloace respective.

ÎNTREBAREA: 24. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se efectuează:

1. Din mijloacele unității, în timpul programului de lucru.

2. Parțial, din mijloacele unității și a lucrătorului;

3. Din mijloacele unității, în afara programului de lucru.

ÎNTREBAREA: 25. Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde următoarele faze:

1. Instruirea introductiv-generală și instruirea periodică.

2. Instruirea la locul de muncă și instruirea periodică.

3. Instruirea introductiv-generală, instruirea la locul de muncă și instruirea periodică.

ÎNTREBAREA: 26. Durata fiecărei faze de instruire a lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă, va fi nu mai mică:

1. De 4 ore. 2. De 2 ore. 3. De 1 oră.

ÎNTREBAREA: 27. Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securi-

tății și sănătății în muncă se consemnează în:

1. Registrul de instruire în domeniul securității și sănătății muncii.
2. Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.
3. Contractul individual de muncă dintre lucrător și angajator.

ÎNTREBAREA: 28. Pentru lucrătorii altor unități, care desfășoară activități în unitatea unui alt angajator, angajatorul beneficiar de serviciu va asigura instruirea lucrătorilor, rezultatul căruia va fi consemnat în:

1. Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă;
2. Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă.
3. Registrul de instruire în domeniul securității și sănătății muncii.

ÎNTREBAREA: 29. Instruirea introductiv-generală în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde:

1. Toți lucrătorii angajați în câmpul muncii.
2. Lucrătorii, stăgierii și studenții angajați temporar în muncă.
3. Toate persoanele care solicită angajarea în câmpul muncii inclusiv, stăgierii și ucenicii.

ÎNTREBAREA: 30. Instruirea muncitorilor la locul de muncă se efectuează de către:

1. Specialistul pentru securitatea muncii.
2. Conducătorul întreprinderii.
3. Conducătorul locului de muncă.

ÎNTREBAREA: 31. Instruirea periodică a muncitorilor se efectuează de către:

1. Lucrătorul serviciului intern de protecție și prevenire.
2. Conducătorul locului de muncă.
3. Reprezentantul lucrătorilor din unitate.

ÎNTREBAREA: 32. Intervalul dintre două instruirii periodice va fi stabilit de angajator și nu va fi mai mare de:

1. 3 luni.
2. 6 luni.
3. 12 luni.

ÎNTREBAREA: 33. Conducătorii unităților și conducătorii locurilor de muncă vor trece cursuri de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă, cel puțin o dată în:

1. 24 luni.
2. 36 luni.
3. 48 luni.

ÎNTREBAREA: 34. Durata cursului de instruire a conducătorilor unităților și conducătorilor locurilor de muncă va fi:

1. De cel puțin 16 ore.
2. De cel puțin 8 ore;
3. De cel puțin 4 ore.

ÎNTREBAREA: 35. Durata cursului de instruire a lucrătorului desemnat și lucrătorilor serviciului intern de protecție și prevenție va fi:

1. De cel puțin 24 ore.
2. De cel puțin 36 ore.
3. De cel puțin 40 ore.

ÎNTREBAREA: 36. Conducătorii unităților care și-au asumat atribuțiile lucrătorilor desemnați vor urma cursuri de instruire cu conținut minim de cel puțin:

1. 24 ore.
2. 36 ore.
3. 40 ore.

ÎNTREBAREA: 37. Cursurile de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se vor finaliza cu:

1. Organizarea unui colocviu în acest domeniu.
2. Verificarea cunoștințelor însușite.
3. Convorbire la o masă rotundă.

ÎNTREBAREA: 38. Rezultatul cursurilor de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în:

1. Fișa personală de instruire,
2. Fișa colectivă de instruire,
3. Procesul-verbal de verificare a cunoștințelor.

ÎNTREBAREA: 39. Fișa colectivă de instruire în domeniul securității și sănătății în muncă se va păstra de către:

1. Angajatorul (lucrătorul desemnat), care a efectuat instruirea.
2. Angajatorul lucrătorilor instruiți.
3. Angajatorul, care a efectuat instruirea și angajatorul lucrătorilor instruiți.

ÎNTREBAREA: 40. Instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă se elaborează pentru toate:

1. Locurile de muncă sau posturile de lucru.
2. Ocupațiile și lucrările desfășurate în unitate.
3. Echipamentele de lucru din unitate.

ÎNTREBAREA: 41. Fiecare lucrător își va desfășura activitatea sa în conformitate cu cerințele din Instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă primite din partea:

1. Conducătorului locului de muncă.
2. Angajatorului.
3. Comitetului pentru securitate și sănătate în muncă.

ÎNTREBAREA: 42. Evaluarea riscurilor profesionale se efectuează prin:

1. Orice metodă însușită de evaluatori.
2. Orice metodă coordonată cu Inspectoratul de Stat al Muncii.
3. Act normativ aprobat de Guvern.

ÎNTREBAREA: 43. Angajatorul va întocmi un plan anual de protecție și prevenire în cazul când:

1. Natura și gradul de risc profesional o necesită.
2. În unitate este format și activează serviciul intern de protecție și prevenire.
3. Comitetul pentru securitatea și sănătatea în muncă va constata necesitatea acestui plan .

ÎNTREBAREA: 44. Instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă la întreprindere vor fi aprobate:

1. De către Inspectoratul de Stat al Muncii.
2. Prin ordinul angajatorului;
3. De către Comitetul pentru securitate și sănătate în muncă.

ÎNTREBAREA: 45. Fișa personală de instruire în domeniul securității și sănătății în Muncă pentru fiecare lucrător se va păstra de către:

1. Lucrătorul desemnat.
2. Conducătorul locului de muncă.
3. Angajator.

ÎNTREBAREA: 46. Instruirea introductiv-generală se va finaliza cu verificarea cunoștințelor, care se va efectua de către:

1. Angajator.
2. Conducătorul locului de muncă.
3. Lucrătorul desemnat sau lucrătorul serviciului extern (intern) de protecție și prevenire.

ÎNTREBAREA: 47. Conform art. 43 din Constituția Republicii Moldova salariatul are dreptul la:

1. Securitate și sănătate în muncă.
2. Protecția Muncii.
3. Securitate și igienă în muncă.

ÎNTREBAREA: 48. Prin “Post de lucru” se subînțelege:

1. Orice echipament de muncă sau instalație,
2. Cea mai simplă subdiviziune organizatorică a unui loc de muncă.
3. Orce alt loc de muncă din interiorul întreprinderii.

ÎNTREBAREA: 49. Instruirea la locul de muncă a muncitorilor se efectuează:

1. După instruirea introductiv-generală.
2. Pînă la instruirea introductiv-generală.
3. Concomitent cu instruirea introductiv-generală.

ÎNTREBAREA: 50. Se interzice ridicarea sau transportarea manuală de către femei a greutăților, care depășesc masa de:

1. 10 kg.
2. 15 kg.
3. 20kg.

4. ELABORAREA INSTRUCȚIUNILOR DE SECURITATE ȘI SĂNĂTATE ÎN MUNCĂ

Conform art. 13 lit. (h) din **Legea securității și sănătății în muncă**, angajatorul asigură elaborarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă. Instrucțiunile se elaborează pentru toate ocupațiile și lucrările desfășurate în unitate, ținînd seama de particularitățile acestora și ale locurilor de muncă (posturi de lucru).

Cerințele instrucțiunilor vor fi expuse în consecutivitate conformă desfășurării procesului de muncă și vor fi formulate pe baza actelor normative de securitate și sănătate în muncă, instrucțiunilor de utilizare a echipamentelor de lucru și a echipamentelor de protecție emise de producător, precum și pe baza documentației tehnologice.

Angajatorul, pentru elaborarea instrucțiunilor aprobă lista instrucțiunilor ce urmează a fi elaborate și desemnează persoanele responsabile pentru elaborarea instrucțiunilor. Responsabili pentru elaborarea instrucțiunilor vor fi desemnate persoane cu pregătire corespunzătoare (de regulă, conducătorii locurilor de muncă).

Se propune ca cerințele instrucțiunilor să fi expuse și grupate în următoarele capitole:

1. cerințe generale de securitate și sănătate în muncă;
2. cerințe de securitate și sănătate în muncă pînă la începerea lucrului;
3. cerințe de securitate și sănătate în muncă în timpul lucrului;
4. cerințe de securitate și sănătate în muncă în situații de avarie;
5. cerințe de securitate și sănătate în muncă după terminarea lucrului;

Instrucțiunile se semnează de persoanele responsabile pentru elaborare și se aprobă prin ordinul conducătorului unității.

În continuare se propun modele ale Instrucțiunii de securitate și sănătate în muncă și Ordinul cu privire la elaborarea și aprobarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă.

 (denumirea unității)

Aprobată prin ordinul Nr. _____

din « _____ » _____ 20 _____

Ștampila unității

INSTRUCȚIUNE**de securitate și sănătate în muncă**

(denumirea și numărul de înregistrare)

TEXTUL**Conținutul instrucțiuni****1. Capitolul “Cerințe generale de securitate și sănătate în muncă”** va reflecta:

- a) condițiile de admitere a salariaților la exercitarea de sine stătător a activității respective (vîrsta, sexul, condițiile de sănătate, pregătirea profesională);
- b) acțiunile orientate spre respectarea normelor de ordine internă, referitoare la locul pentru fumat și interzicerea consumului băuturilor alcoolice, drogurilor la locul de muncă;
- c) factorii nocivi și/sau periculoși de producție specifici locului de muncă, proprietățile și acțiunea acestora asupra organismului uman;
- d) echipamentul individual de protecție, prevăzut pentru locul de muncă respectiv conform criteriilor de acordare gratuită a echipamentului individual de protecție și de lucru;
- e) cerințele de securitate antiincendiară și antiexplozivă;
- f) ordinea de comunicare despre orice defecțiune sau altă situație care poate constitui un pericol iminent de accidentare, sau despre producerea unui accident de muncă;
- g) responsabilitatea salariatului pentru încălcarea cerințelor instrucțiunilor.

2. Capitolul “Cerințe de securitate și sănătate în muncă pînă la începerea lucrului” va reflecta:

- a) ordinea de pregătire a locului de muncă și echipamentului individual de protecție necesar;
- b) ordinea de verificare a echipamentelor tehnice, a împrejurimilor, a dispozitivelor de semnalizare și de blocare, a dispozitivelor de electrosecuritate, a instalațiilor de ventilare, a instalațiilor locale de iluminat;
- c) ordinea de verificare a materialelor utilizate în procesul de muncă (semifabricate, materie primă etc.);
- d) ordinea de primire a schimbului, în cazul procesului de muncă continuu;
- e) cerințele de igienă a muncii.

3. Capitolul “Cerințe de securitate și sănătate în muncă în timpul lucrului” va reflecta:

- a) procedeele de efectuare inofensivă a lucrărilor și de utilizare inofensivă a echipamentelor de muncă;
- b) cerințele de manipulare inofensivă a materialelor în procesul de muncă (materie primă, semifabricate etc.);
- c) modul de întreținere a locului de muncă în stare inofensivă;
- d) principalele genuri de devieri de la regimul tehnologic normal și procedeele de înlăturare ale acestora;
- e) acțiunile îndreptate spre prevenirea situațiilor de avarie și accidentare;
- f) cerințele privind utilizarea echipamentului individual de protecție.

4. Capitolul “Cerințe de securitate și sănătate în muncă în situații de avarie” va reflecta:

- a) acțiunile necesare în cazul apariției situațiilor de avarie sau situațiilor care constituie pericol iminent de accidentare;
- b) acțiunile orientate spre acordarea primului ajutor persoanelor accidentate, în cazul îmbolnăvirii spontane sau intoxicații acute.

5. Capitolul “Cerințe de securitate și sănătate în muncă după terminarea lucrului” va reflecta:

- a) ordinea deconectării, opririi, demontării și deservirii fără pericol a echipamentelor tehnice, iar în cazul procesului de muncă continuu – ordinea transmiterii echipamentelor tehnice schimbului următor;
- b) ordinea de predare a locului de muncă;
- c) ordinea înlăturării deșeurilor de producție;
- d) cerințele de igienă a muncii.

(numele, prenumele, semnătura persoanei care a elaborat instrucțiunea)

Model

Ordin nr ... din ... 20...

***Cu privire la elaborarea și aprobarea
instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă***

În baza art. 13 lit. h) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008

Ordon:

***1. De elaborat instrucțiuni de securitate și sănătate în muncă conform Listei
instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă (anexa nr. 1).***

2. Se desemnează persoanele responsabile cu experiența în domeniul de activitate care vor elabora proiectele instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă și anume:

2.1. instrucțiunile nr. ... - responsabil de elaborare ...;

2.2. instrucțiunile nr. ... - responsabil de elaborare ...;

3. Elaborarea instrucțiunilor va fi finalizată la data de ..

4. Instrucțiunile de securitate și sănătate în muncă se aprobă prin prezentul ordin conform Listei instrucțiunilor.

5. Prezentul ordin să fie adus la cunoștință persoanelor responsabile de elaborare a instrucțiunilor sub semnătură.

6. Executarea prevederilor prezentului ordin mi-l asum.

Director

Ștefan Bratu

5. EVALUAREA RISCURILOR PROFESIONALE LA LOCUL DE MUNCĂ

Legea securității și sănătății în muncă reprezintă un salt calitativ în realizarea securității și sănătății muncii la întreprindere. **Legea** stabilește obligații importante pentru angajatori în domeniul securității și sănătății în muncă, inclusiv obligații referitoare la evaluarea riscurilor profesionale la locurile de muncă. Angajatorul conform legii este obligat să evalueze riscurile profesionale și să asigure ulterior evaluării riscurilor, aplicarea măsurilor de prevenire precum și a metodelor de producție și de lucru care să ducă la îmbunătățirea nivelului securității și sănătății lucrătorilor.

Calitatea evaluării riscurilor profesionale la locurile de muncă depinde de nivelul cunoștințelor tehnice ale specialiștilor, experiența de lucru pe specialitate și nivelul de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă a personalului care va efectua evaluarea riscurilor profesionale.

În continuare se propune una din metodele de evaluare a riscurilor profesionale cu finalizare practică care poate fi aplicată în faza de exploatare a locurilor de muncă din cadrul întreprinderii și anume modelul Regulamentului privind modul de evaluare a riscurilor profesionale la locurile de muncă și a ordinului cu privire la evaluarea riscurilor profesionale la locurile de muncă

(denumirea unității)

Aprobat

Ordinul nr. __ din __ 20 __

REGULAMENT**privind modul de evaluare a riscurilor profesionale la locurile de muncă.**

Securitatea și sănătatea lucrătorilor este protejată pentru abordare, bazată pe evaluarea și gestionarea riscurilor profesionale. Conducătorii locurilor de muncă au obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în fiecare aspect care este legat de procesul de muncă.

Evaluarea riscurilor profesionale trebuie să fie realizată într-un mod sistematic. Punctul de plecare trebuie să fie o examinare generală, ce relevă situația din punctul de vedere al securității și sănătății în muncă.

Evaluarea riscurilor trebuie să fie cuprinzătoare pentru a oferi soluții alternative de a combate riscurile profesionale și să stabilească ierarhizarea și prioritatea măsurilor de protecție și prevenire la locurile de muncă.

Evaluarea riscurilor trebuie să fie adecvată, în sensul că profunzimea analizei și nivelul măsurilor vor fi diferite pentru pericolele majore și minore (mari și mici).

Documentația (fișele respective) de evaluare a riscurilor profesionale are ca scop analiza evoluției și asigurarea dovezilor cu privire la starea de securitate din cadrul unității.

Pentru a organiza o evaluare de risc adecvată, trebuie să fie formată o echipă (comisie) din specialiști, care îndeplinesc cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în muncă. La evaluarea riscurilor vor participa conducătorii locurilor de muncă și reprezentanții lucrătorilor din unitate. Numărul membrilor echipei (comisiei) ce trebuie implicați, depinde de mărimea unității și gravitatea riscurilor.

Principiile de ghidare care trebuie luate în considerație prin prisma procesului de evaluare a riscului vor fi împărțite pe etape:

Etapa 1- colectarea informațiilor;

Etapa 2 – identificarea pericolelor, inclusiv celor supuse riscului grav și specific, care au un potențial de cauzare a vătămării și identificarea lucrătorilor (profesiilor) care pot fi expuși pericolului.

Etapa 3 – evaluarea și stabilirea ordinii priorităților, riscurilor ce înseamnă

estimarea **riscurilor existente** (gravitatea și probabilitatea acestora) și stabilirea ordinii priorităților lor.

Etapă 4 – identificarea și aplicarea măsurilor și acțiunilor de protecție și prevenire corespunzătoare pentru eliminarea sau controlul riscurilor profesionale. Aplicarea măsurilor de protecție și prevenire, inclusiv a acțiunilor planificate (deoarece este probabil că nu vor fi realizate imediat toate problemele) și specificarea cine și ce face și când, atunci când trebuie să fie îndeplinită sarcina și mijloacele alocate pentru a implementa aceste acțiuni.

Din cele expuse, reiese că etapele întreprinse, începînd cu identificarea pericolelor și pînă la implemetarea măsurilor, trebuie urmate de monitorizarea condițiilor de muncă și a pericolelor.

Evaluarea riscurilor profesionale trebuie revăzută la intervale, regulate de timp pentru a asigura că această este actualizată. Aceasta trebuie repetată ori de câte ori au loc careva schimbări semnificative, sau ca rezultat al descoperirii unei erori de investigare (prin eroare de investigare se înțelege un eveniment neplanificat care nu a rezultat printr-o lezare, îmbolnăvire sau vătămare, dar avea potențialul de a se întîmpla în așa mod).

Etapă 1- Colectarea informațiilor.

Informațiile necesare la această etapă pot fi obținute folosind următoarele surse:

- reguli, norme, regulamente și instrucțiuni;
- procese tehnologice, tehnologii sau proceduri de lucru existente la locurile de muncă,
- date tehnice despre echipamentele de lucru , materiale și substanțe utilizate;
- rezultatele măsurilor factorilor nocivi și/sau periculoși la locurile de muncă;
- specificații ale substanțelor chimice, biologice, radioactive, etc;
- înregistrări ale accidentelor de muncă și boli profesionale;
- examinarea mijloacelor de producție, mediului de lucru și sarcinii de muncă îndeplinită.

Deasemenea, la locurile de muncă este necesar de stabilit:

- unde este amplasat postul de lucru și cum se desfășoară activitățile;
- care echipament de lucru, materiale, tehnologii și proceduri de activitate sînt utilizate;
- ce fel de sarcini de muncă sînt utilizate de către lucrători, în ce mod și pe ce perioadă;
- care pericole au fost în trecut identificate și care sunt sursele acestora;
- care sunt consecințele posibile ale pericolelor existente și care măsuri au fost aplicate;
- care sunt prevederile legale și alte reglementări în legătură cu locul de muncă.

Pentru deținerea posturilor de lucru, ocupațiilor și zonelor de evaluare a riscurilor este necesar:

- de obținut un plan de situație și/sau fotografii în care vor fi fixate locurile de muncă (secțiile), posturile de lucru din secții, sectoare, echipamentele de lucru (mașini, mecanisme), ocupații (profesii), care vor fi numerotate și marcate în cadrul planului de situație și/sau fotografiilor;

- de a identifica posturile de lucru și echipamentele de lucru similare cu tehnologie și organizare similară, ce pot fi acoperite printr-o singură evaluare de risc profesional;

- de identificat pericolele electrice, mecanice, chimice, etc. ce acoperă unul sau mai multe posturi de lucru și de format zone de evaluare a riscurilor profesionale.

Deținerea posturilor de lucru, ocupațiilor și a zonelor de evaluare vor fi aplicate în planurile de situații și /sau foto. Planul poate fi desenat sau întocmit în formă electronică. Planul de situație prezintă zonele de evaluare, locurile de muncă, posturile de lucru și ocupațiile. Acestea diferă din punctul de vedere al capacității, tehnologiei și al procesului de lucru al sistemului. Procesele de lucru din anumite posturi de lucru pot fi identice din punct de vedere al pericolelor, și ca urmare, pot fi considerate ca posturi de lucru similare în cadrul evaluării riscurilor.

Din aceste considerente, ca punct de plecare trebuie să se analizeze câte posturi de lucru similare (cu organizare și tehnologie similară) vor fi depistate. Pentru acestea, criteriul principal în vederea evaluării riscului este tipul de pericol existent. Dacă pericolele sînt similare, o singură evaluare de risc poate acoperi mai multe posturi de lucru și/sau locuri de muncă.

Informațiile necesare vor fi obținute de către echipa de evaluare a riscului. Echipa în cauză trebuie în primul rînd să planifice traseul pentru întreaga locație din cadrul întreprinderii, secției, sectorului, să întocmească planurile de situație (și/sau foto) a locurilor de muncă și posturilor de lucru și să viziteze, vizînd zonele cu risc grav și specific.

Pe parcursul traseului vor fi implicați conducătorii locurilor de muncă și lucrătorii, care sînt familiarizați și implicați în procesul de evaluare.

Odată ce s-a stabilit traseul ce trebuie urmat și exercitat, se va face adoptarea la temele de verificare a cerințelor de securitate și sănătate în muncă pentru identificarea condițiilor de muncă și a pericolelor la locurile de muncă și posturile de lucru, inclusiv pe întreaga unitate.

O sursă pentru identificarea pericolelor este observarea fluxului de lucru și activităților cu tehnologie și organizare similară ce se desfășoară la locurile de muncă.

Fiecare pericol trebuie discutat și analizat în cadrul echipei de evaluare a riscului pentru a finaliza procesul de identificare a pericolelor.

Deasemenea, pentru identificarea pericolelor, echipa trebuie să demareze interviuarea lucrătorilor, și anume, dacă au avut loc accidente de muncă, boli profesionale, incidente, sau dacă există probleme de sănătate asociate condițiilor de muncă de la posturile de lucru.

Trebuie de menționat, că este posibil că nu toate pericolele prezente la postul de lucru să fie identificate în cadrul activității echipei, și pentru aceasta, este necesară repetarea și revizuirea periodică a identificării pericolelor.

Etapa 2 – Identificarea pericolelor.

Pentru identificarea pericolelor la locurile de muncă și posturile de lucru trebuie de utilizat temele și anume:

Tematica 1 – de verificare pentru identificarea factorilor de risc profesional propriu executorului;

Tematica 2 – de verificare pentru identificarea factorilor de risc profesional propriu sarcinii de muncă;

Tematica 3 – de verificare pentru identificarea factorilor de risc profesional proprii mediului de lucru;

Tematica 4 – de verificare pentru identificarea factorilor de risc profesional proprii mijloacelor de producție;

Temele de verificare vor fi adoptate la specificul locurilor de muncă, posturilor de lucru în special, la prevederile legale în vigoare.

Din temele de verificare vor fi colectate sau stabilite informațiile și documentele necesare pentru evaluarea riscurilor.

Temele de verificare se parcurg conform amplasărilor din planurile de situație la nivelul întreprinderii, secției, echipamentelor de lucru (locurilor de muncă, posturilor de lucru și ocupațiilor).

În timpul confirmării temelor se vor identifica în special situațiile neconforme cu cerințele legale. Pentru neconformitățile tehnice se vor dispune măsuri imediate de remediere.

În așa fel, toate locurile de muncă, posturile de lucru și ocupațiile vor fi verificate din punct de vedere al respectării prevederilor legale.

Examinarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru va fi încredințată echipei de evaluare cu competențe în aceste domenii, inclusiv și în domeniul securității și sănătății în muncă.

Pentru neconformitățile față de cerințele organizatorice se vor dispune măsuri de remediere care vor cuprinde acțiuni de monitorizare implementate în baza identificării efectuate.

Procedura de identificare a pericolelor specifice unității din anumite activități economice (agricultură, transport, construcții, etc.) este necesar de a întocmi și utiliza

temele de verificare pentru identificarea pericolelor din activitățile economice date.

Identificarea pericolelor se efectuează la nivelul locurilor de muncă, posturilor de lucru și ocupațiile (profesiile) lucrătorilor.

Pentru identificarea pericolelor este necesar de studiat Planurile de situație și de folosit temele de verificare, care vor fi adoptate la specificul activității subdiviziunii, și în special la prevederile legale în vigoare.

Temele de verificare vor fi folosite pentru fiecare loc de muncă, post de lucru, echipamente de lucru și ocupație, iar pericolele identificate vor fi discutate și întocmite măsuri de prevenire și acțiuni planificate.

Evaluarea stării reale a condițiilor de muncă se efectuează în baza Temelor de verificare, sau dacă este necesar și a măsurărilor instrumentale speciale ale nivelurilor factorilor mediului de producție.

ETAPA 3. Evaluarea riscurilor generate de un pericol

Evaluarea riscurilor existente (**gravitatea și probabilitatea acestora**) și stabilirea ordinii priorităților acestora joacă rolul de bază pentru fiecare pericol identificat.

Pentru fiecare pericol identificat se va decide dacă riscul este mic, mediu sau mare, ținând cont de probabilitatea și gravitatea vătămării care poate fi cauzată de un pericol. Pentru luarea deciziei trebuie de folosit următorul tabel:

Probabilitatea	Gravitatea consecințelor		
	Vătămare moderată	Vătămare medie	Vătămare gravă
Puțin probabil	Mic (1)	Mic (1)	Mediu (2)
Probabil	Mic (1)	Mediu (2)	Mare (3)
Foarte probabil	Mediu (2)	Mare (3)	Mare (3)

Probabilitatea:

- **Puțin probabil** – nu trebuie să se materializeze pe durata întregii activități profesionale a lucrătorului (Mică-1);
- **Probabil** – se poate materializa numai de câteva ori pe durata activității profesionale a unui lucrător (Medie-2);
- **Foarte probabil** – se poate materializa în mod repetat pe durata activității profesionale a unui lucrător (Mare-3).

Gravitatea consecințelor:

- **Vătămare moderată** – accidente și îmbolnăviri care nu cauzează suferințe pe termen lung (tăieturi mici, iritații ale ochiului, du-reri de cap, etc)-(Mică-1);
- **Vătămare medie** – accidente și îmbolnăviri, care cauzează suferințe mode-

rate, dar prelungite, sau care se repetă periodic (răniri, fracturi simple, alergii ale pielii, etc.) – (Medie-2);

-**Vătămare gravă** – accidente și îmbolnăviri care cauzează suferințe grave și permanente și/sau decesul lucrătorului (amputări, fracturi complexe, care produc invaliditate, arsuri pe o suprafață mare a corpului, etc.) – (Mare-3).

Deasemenea, se va decide dacă riscul generat de un pericol este **acceptabil** sau **inacceptabil**.

- riscul mare este **inacceptabil**;

- riscul mic și riscul mediu sînt **acceptabile**

Din cele expuse reiese, că primul pas constă în evaluarea fiecărui pericol din punctul de vedere a gradului de gravitate a vătămării, care iau în considerare condiția și forța fizică, vârsta, sexul, etc. iar al doilea pas constă în evaluarea probabilității unui pericol de a cauza vătămare.

Totodată, echipa de evaluare a riscului va ajunge în final la un consens comun, bazat pe dovezi pentru a alocă unui pericol o clasă (grad) de probabilitate a apariției. Evaluarea riscurilor trebuie întotdeauna să fie realizată cu implicarea activă a lucrătorilor și a specialiștilor.

Așa dar, combinația gravității vătămării și probabilității unui pericol de a cauza o vătămare va aprecia categoria de risc, adică va evalua riscul generat de un pericol.

Etapă 4. Planificarea acțiunilor de eliminare sau reducere a riscurilor.

Echipa de evaluare a riscurilor va propune măsuri și acțiuni de eliminare sau reducere a riscurilor ținînd cont de următoarele principii:

- dacă riscul este **mare** și evaluat ca fiind **inacceptabil**, acțiunile de reducere a acestor trebuie luate imediat;

- dacă riscul este **mediu** și evaluat ca fiind **acceptabil**, se recomandă măsuri și acțiuni pentru reducerea nivelului acestuia;

- dacă riscul este **mic** și evaluat ca ținînd **acceptabil**, este necesar să se asigure că acesta va rămîne la același nivel.

Măsurile de protecție și prevenire trebuie implementate în următoarea ordine de prioritate:

- eliminarea pericolului/riscului;

- reducerea la minim a pericolului/riscului prin măsuri organizatorice;

- reducerea la minim a pericolului/riscului prin măsuri de protecție colectivă;

- reducerea riscului prin utilizarea echipamentului individual de protecție corespunzător;

- reducerea la minim a pericolului/riscului prin instruirea în domeniul securității și sănătății muncii a lucrătorilor.

Evaluarea riscurilor și măsurile de prevenire în scopul reducerii sau utilizării riscurilor vor fi stabilite în **Fișa de evaluare a riscurilor profesionale** și în **Planul de protecție și prevenire**.

În documentele nominalizate vor fi înregistrate informațiile de bază, după cum sînt: denumirea și adresa unității, locului de muncă, a postului de lucru, echipamentului de lucru ocupațiilor pentru care s-a realizat evaluarea riscului, numele, prenumele persoanelor care realizează evaluarea riscului.

Documentele vor fi semnate de către persoanele care efectuează evaluarea riscurilor și persoanele care lucrează la locul de muncă.

Pentru fiecare pericol identificat se înregistrează rezultatele evaluării riscurilor și măsurile de prevenire și reducere a riscurilor generate de pericol, inclusiv, acțiuni planificate pentru lichidarea sau reducerea riscurilor profesionale.

PLAN DE SITUAȚIE

cu privire la amplasarea locurilor de muncă, posturilor de lucru
și echipamentelor de lucru

Nr. d/o	Locul de muncă (secție, sector)	Denumirea postului de lucru, echipamentului de lucru	Adnotare
1	2	3	4

Executant: _____

LISTA

profesiilor și numărul de lucrători din secțiile, sectoarele unității

Nr. d/o	Secția, sectorul	Denumirea profesiei	Numărul lucrătorilor	Adnotare
1	2	3	4	5

Executant: _____

Tematica nr. 1
de verificare pentru identificarea factorilor de risc profesional
proprii executantului

Locul de muncă
 (funcția) executantului

Profesia

Nr d/o	Factorii de risc profesional propriu executantului	Constatarea Posibil Imposibil Nu-i cazul
1	2	3
	Acțiuni greșite de către executant	
1.	Executare defectuoasă de operații (manevre, comenzi, poziționari, fixări, asamblări, reglaje)	
2.	Utilizarea greșită a mijloacelor de protecție	
3.	Nesincronizarea de operații (întârzieri, devansări)	
4.	Efectuare de operații neprevăzute prin sarcina de muncă	
4.1.	Pornirea echipamentelor de muncă	
4.2.	Intreruperea funcționării echipamentelor de muncă	
4.3.	Alimentarea sau oprirea alimentării cu energie (curent electric, fluide energetice. etc.)	
4.4.	Deplasări, staționări în zone periculoase	
4.5.	Deplasări cu pericol de cădere	
a)	De la același nivel (alunecare, împedicare)	
b)	De la înălțime (pășire în gol, alunecare)	
5.	Comunicări accidentogene	
	Omisii din partea executantului	
6.	Omiterea unor operații	
7.	Neutilizarea mijloacelor de protecție	
	Încalcări din partea executantului	
8.	Încălcarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă	

9.	Încălcarea proceselor tehnologice	
10.	Încălcarea disciplinei de muncă și de producție	
11.	Prezența la lucru în condiții psiho-fiziologice necorespunzătoare: stare de ebrietate, droguri	

Executant _____

Șef secție _____

Tematica nr. 2
de verificare pentru identificarea factorilor de risc profesional
propriei sarcinii de muncă

Locul de muncă _____ Profesia _____
 (funcția) executantului

Nr d/o	Factorii de risc profesional propriu sarcinii de muncă	Constatarea
		Da-se respectă Nu-se respectă Nu-i cazul
1	2	3
Conținut necorespunzător al sarcinii de muncă în raport cu cerințele de securitate în muncă		
1.	Metode de muncă necorespunzătoare Succesiune greșită a operațiilor	
2.	Absența unor operații	
3.	Operații, reguli, procedee greșite	
Sarcină de muncă supradimensionată în raport cu capacitatea executantului		
4.	Solicitare fizică:	
4.1.	Efort static	
4.2.	Poziții de lucru forțate sau vicioase	
4.3.	Efort dinamic	
5.	Solicitare psihică	
5.1.	Ritm de muncă mare	
5.2.	Decizii dificile în timp scurt	
5.3.	Operații repetitive de ciclu scurt	
5.4.	Monotonia muncii	
6.	Desfășurarea proceselor tehnologice imperfecte	

7.	Organizarea insuficientă a lucrărilor	
8.	Întreținerea necorespunzătoare a locurilor de muncă	
9.	Lăcune la organizarea locurilor de muncă	
10.	Lacune la instruirea executantului privind securitatea și sănătatea în muncă	
11.	Admiterea personalului la lucru fără pregătire profesională corespunzătoare	

Executant _____

Șef secție _____

Tematica № 3
de verificare pentru identificarea factorilor de risc profesional
proprii mediului de lucru.

Locul de muncă _____
(subdiviziunea)

№ d/o	Factorii de risc proprii mediului de lucru	Constatare: Da- se respectă Nu - se respectă Nu-i cazul
1	2	3
1	Factori de risc fizic Există iluminare suficientă la posturile de lucru.	
2	Lipsește zgomotul, încît trebuie de ridicat tonul pentru a comunica cu lucrătorul de la postul de lucru.	
3	Lucrările se desfășoară în condiții în care nu se simt în mod clar vibrații la postul de lucru.	
4	Lipsește în aerul încăperii de producție concentrația prafului și/sau a gazelor nocive.	
5	Se respectă la locul de lucru viteza curentului de aer.	
6	Se respectă la locul de lucru umeditatea aerului	
7	Se respectă nivelul radiației electromagnetice sau radiației ionizate la postul de muncă.	
8	Este asigurat regimul normal al temperaturii.	

9	Lipsește la postul de lucru potențial electrostatic.	
10	Se respectă cerințele de securitate de nu admite cazuri de accidentare în urma calamităților naturale (trăsnet, vânt etc)	
11	Factori de risc chimic Se respectă cerințele de securitate la utilizarea substanțelor chimice gazoase la locurile de muncă. (gaze inerte, explozive, inflamabile).	
12	Se respectă cerințele de securitate la utilizarea substanțelor chimice în stare de vapori (inerți, explozibili, inflamabili).	
13	Lipsește în aerul încăperii de producție aerosoli toxici, caustici, etc.	
14	Lipsește în aerul încăperii de producție pulberi de suspensie.	
15	Factori de risc biologic La locurile de muncă lipsesc factori de risc biologic, (microorganisme în suspensie în aer- bacterii, virusuri, ricketții, spirochete, ciuperci, protozoare, etc.)	
16	Caracterul specific al mediului de muncă Se respectă cerințele de securitate la efectuarea lucrărilor în condiții subterane, acvatice, subacvatice, mlăștinoase, aeriene (de precizat care nu se respectă).	

Executant: _____

Șef secție _____

Tematica № 4
de verificare pentru identificarea factorilor de risc profesional proprii
mijloacelor de producție

Locul de muncă _____

Postul de lucru (echipamentul de lucru) _____

Nr d/o	Factorii de risc proprii mijloacelor de producție	Constatare: Da- se respectă Nu – se respectă Nu-i cazul
1	2	3
	Factori de risc electric	
1	Instalațiile electrice sînt executate și întreținute de către electricieni autorizați.	
2	Echipamentele conducătoare de curent electric sînt asigurate contra atingerii directe.	
3	Sînt realizate și verificate periodic măsurările de protecție împotriva atingerii indirecte a părților instalațiilor și echipamentelor de lucru care pot ajunge întîmplător sub tensiune (legarea la priza de pămînt, legarea la nul, etc.).	
4	Echipamentele dielectrice de protecție sînt verificate periodic conform prevederilor legale.	
5	Lipsesc carcase deteriorate ale echipamentelor electric; carcusele sînt marcate cu simboluri.	
6	Lipsesc elemente conducătoare neprotejate; toate elementele sînt legate la priza de pămînt.	
7	Lucrătorii care deserveșc echipamentele de lucru și instalațiile electrice sînt instruiți în mod specific în domeniul securității electrice.	
	Factori de risc mecanic	
8	Lipseșc organe de mașini în mișcare periculoase care nu sînt dotate cu împrejuriri de protecție.	
9	Dispozitivele de blocare, semnalizare, etc. ale mașinelor asigură protecția lucrătorilor.	
10	Dispozitivele de protecție ale echipamentelor de lucru sînt fixate astfel, încît să fie dificil înlăturarea lor în timpul lucrului.	
11	Lipsește posibilitatea căderii, prinderii sau lovirii lucrătorilor cu părți în mișcare ale mașinilor.	
12	Are operatorul mașinii acces la elementele de comandă ale mecanicii („pornit/oprit”).	
13	Organele de comandă ale mașinii sînt marcate vizibil și inscripționate cu funcțiile lor.	

14	Echipamentul de lucru este prevăzut cu dispozitive de avertizare, semnalizare, blocare, etc.	
15	Echipamentul de lucru prevede mijloace de acces (scări, podine) pentru deservirea lui fără pericol.	
16	Sînt numite persoane cu pregătire profesională responsabile pentru deservirea fără pericol a mașinilor.	
17	Echipamentul de lucru este supus (după necesitate) verificărilor tehnice periodice.	
18	Echipamentul de lucru este dotat cu instalații de captare, evacuare și neutralizare a noxelor.	
19	Lucrătorul folosește la postul de lucru echipamentul individual de protecție.	
20	Lucrătorul care deservește echipamentul de lucru respectă instrucțiunile de securitate în muncă.	
21	Lipsește locuri de alunecare sau împedicare cauzate de starea podelei sau alte pricini.	
22	Sînt semnalizate căile de circulație, obstacolele în locurile unde există pericol.	
23	Este protejată căderea lucrătorului de la înălțime, căderea obiectelor, prăbușirea materialelor.	
24	Sînt prevăzute pause sau schimbare a activității lucrătorilor care continuu se află în fața ecranelor echipamentului de lucru.	
25	Este protejat lucrătorul împotriva lovirii, strivirii de mijloace de transport, obiecte, mașini.	
26	Substanțele oxidante sau inflamabile la postul de lucru sînt păstrate și utilizate fără pericol.	
27	Factori de risc termic Echipamentul de prim ajutor este disponibil, iar personalul este instruit în scopul acordării ajutorului.	
28	Se respectă temperatura suprafețelor (ridicată sau scăzută) a obiectelor, echipamentelor de lucru, etc.	
29	Factori de risc chimic Se respectă cerințele de securitate la utilizarea substanțelor chimice gazoase la locurile de muncă. (gaze inerte, explozive, inflamabile).	
30	Se respectă cerințele de securitate la utilizarea substanțelor chimice în stare de vapori (inerți, explozibili, inflamabili).	

31	Lipsește în aerul încăperii de producție aerosoli toxici, caustici.	
32	Lipsește în aerul încăperii de producție pulberi de suspensie.	
33	Factori de risc biologic La locurile de muncă lipsesc factori de risc biologic, (microorganisme în suspensie în aer-bacterii, virusuri, ricketții, spirochete, ciuperci, protozoare, etc.)	
34	Se respectă cerințele de securitate la efectuarea lucrărilor în condiții subterane, acvatic, subacvatic, mlăștinoase, aeriene (de precizat care nu se respectă).	
35	Se respectă cerințele de securitate la locurile de muncă la care vor fi posibile traume din cauza contactului cu plante periculoase (otrăvitoare), și/sau animale periculoase (șerpi veninoși, animale sălbatice etc.)	

Executant: _____ Șef secție _____

Model

Fișa de evaluare a riscurilor profesionale

Comisia de evaluare a riscurilor: Duca Ion, Marcu Petru, Grosu Pavel.

Locul de muncă(postul de lucru): Blocul administrativ,contabilitatea.

Riscurile profesionale identificate si evaluate.

1. *Probleme cu vederea lucrătorului în urma lucrului la calculator.*

Gravitatea (G) 1(mică) 2(medie) 3 (mare)

Probabilitatea (P) 1(mică) 2(medie) 3 (mare)

Riscul evaluat: $G \times P = 2 \times 2 = 4$

1-2(risc mic) 4(risc mediu) 6(risc acceptabil) 9(risc inacceptabil)

Măsuri de prevenire a riscului profesional:

a) Se propune de a efectua lucrări la video terminale timp de 4 ore pe zi cu întreruperi de odihnă câte 10-15 minute la fiecare oră de lucru;

b)Ecranul monitorului se va afla la o distanță de 40-70cm și la aproximativ 20 grade mai jos de nivelul ochiului lucrătorului;

c)Instruirea personalului în domeniul securității și sănătății în muncă privind lucrul la calculator.

d)Efectuarea examenului medical la angajare și periodic.

2.alte riscuri profesionale identificate și evaluate.

Comisia de evaluare a riscurilor profesionale: _____

Ordin nr ... din ... 20...

Cu privire la evaluarea riscurilor profesionale la locurile de muncă

În baza art. 10 alin. (4) din Legea securității și sănătății în muncă,

Ordon:

1. De elaborat și de aprobat Regulamentul privind modul de evaluare a riscurilor profesionale la locurile de muncă (anexa nr. 1).

2. De efectuat evaluarea riscurilor profesionale la locurile de muncă conform cerințelor din Regulamentul privind modul de evaluare a riscurilor profesionale la locurile de muncă.

3. Se desemnează comisia de evaluare a riscurilor profesionale în următoarea componență:

- Președintele comisiei (numele, prenumele, funcția);

- Membrii comisiei (numele, prenumele, funcția).

4. De organizat instruirea membrilor comisiei de evaluare a riscurilor profesionale, inclusiv și a conducătorilor locurilor de muncă și specialiștilor privind evaluarea riscurilor profesionale la locul de muncă.

5. Evaluarea riscurilor profesionale va fi efectuată cu implicarea obligatorie a conducătorilor locurilor de muncă și specialiștilor privind evaluarea riscurilor profesionale la locurile de muncă.

6. Prezentul ordin să fie adus la cunoștința persoanelor cu funcții de răspundere, responsabile de evaluarea riscurilor profesionale sub semnătură.

7. Executarea prevederilor prezentului ordin mi-l asum.

Director

Ștefan Bratu

6. ELABORAREA PLANULUI ANUAL DE PROTECȚIE ȘI PREVENIRE

Conform dispozițiilor art. 13 lit. f) din Legea securității și sănătății în muncă angajatorul este obligat să întocmească, acolo unde natura și gradul de risc profesional o necesită, un plan anual de protecție și prevenire, care va fi revizuit ori de câte ori intervin modificările condițiilor de securitate și sănătate în muncă, inclusiv apariția unor riscuri noi.

În urma evaluării riscurilor profesionale pentru fiecare loc de muncă (post de lucru) se stabilesc măsuri de protecție și prevenire (de natura tehnică, igienico-sanitară și organizatorică), necesare pentru asigurarea securității și sănătății în muncă

a lucrătorilor precum și resursele umane și materiale necesare realizării lor, care vor fi incluse în planul anual de protecție și prevenire. **În continuare se propune completarea unui model al Planului de protecție și prevenire.**

Model

Aprobat
ordinul nr. _ din „_” _____ 20__

PLANUL de protecție și prevenire

Nr. d/o	Loc de muncă / post de lucru	Riscuri profesionale evaluate	Măsuri tehnice, igienico-sanitare, organizatorice sau de altă natură	Termen de realizare	Persoanele responsabile de realizarea măsurilor
		<i>Curent electric (atingere directă, indirectă)</i> <i>Lucru la înălțime</i> <i>Cădere de obiecte de la înălțime</i> <i>Organe de mașini în mișcare</i> <i>Lucru pe căi de circulație (rutieră, feroviară)</i> <i>Proiectare de corpuri sau particule</i> <i>Manipulare de obiecte (lunecoase, tăioase, etc)</i> <i>Manipulare de materiale grele (ridicare, deplasare)</i>	I. Măsuri tehnice: 1. Procurarea, confecționarea, construirea, reconstruirea, modernizarea, perfecționarea, montarea, amenajarea, reglarea și repararea 2. Aparată și dispozitive pentru combaterea electricității statice. 3. Aparată și dispozitive pentru prevenirea exploziilor, incendiilor și autoaprinderilor. 4. Aparată și spații pentru reanimare, în sectoarele unde există factori de risc, care pot genera explozii, incendii, surpări, prăbușiri, scufundări, scurgeri, deversări, erupții etc. 5. Aparatură de semnalizare și control pentru noxe.		

	<i>Lucru cu substanțe inflamabile, explozive</i> <i>Contact cu flacără deschisă</i> <i>Deplasări pe suprafețe umede, lunecoase</i> <i>Lucru cu substanțe nocive, periculoase</i> <i>Contact cu obiecte cu temperaturi ridicate, scăzută a aerului</i> <i>Curent de aer cu viteză majorată</i> <i>Radiații (ultraviolete, termice, laser, etc)</i> <i>Zgomot, vibrație la limită maximă</i> <i>Pulberi netoxici în aer</i>	6. Aparatură și substanțe pentru dezinsecție și deratizare. 7. Aparatură și mobilier pentru punctele și dispensarele medicale ale întreprinderii. 8. Dușuri și vestiare pentru îmbrăcăminte proprie a salariaților, precum și pentru echipamentul individual de protecție 9. Poduri din lemn în încăperile de lucru în care pardoselile se umezesc în permanență sau sînt executate din materiale cu inerție termică. 10. Hidranți și rezervoare cu soluții neutralizante pentru spălare, în locurile de muncă unde există pericol de arsuri cu substanțe chimice. 11. Instalații de aerosoli și ultraviolete. 12. Instalații de apă carbogazoasă pentru secțiunile cu microclimat cald.		
--	--	---	--	--

II. Măsurile organizatorice și sanitare

1. Proiectarea ergonomică sau sub aspectul securității muncii, a locurilor de muncă și a proceselor tehnologice.
2. Optimizarea procedurilor și metodelor de lucru.
3. Evaluarea factorilor de risc la locurile de muncă.
4. Examine medicale.
5. Pregătirea personalului în materie de securitate și sănătate în muncă.
6. Organizarea și amenajarea cabinetelor staționare și/sau mobile de securitate și sănătate în muncă.
7. Elaborarea de instrucțiuni privind securitatea și sănătatea muncii.
8. Publicații, materiale de pregătire, propagare și informare în domeniul securității și sănătății în muncă.
9. Organizarea de conferințe, consfătuiri, seminare în domeniul securității și sănătății în muncă.
10. Materiale igienico-sanitare.
11. Echipament individual de protecție.
12. Alimentație de protecție.

6. CERCETAREA ACCIDENTELOR DE MUNCĂ

Conform art. 13 lit. p) din **Legea securității și sănătății în muncă**, angajatorul este obligat să asigure comunicarea, cercetarea și raportarea corectă și în termenele stabilite a accidentelor de muncă și deasemenea elaborarea și relizarea măsurilor de prevenire a acestora.

Clasificarea accidentelor.

Indiferent de cauze, se cercetează toate accidentele suferite de către lucrătorii unității inclusiv cele suportate de salariați care prestează munca la angajatori-persoane fizice.

Accidentele se clasifică în **accidente de muncă** și **accidente în afara muncii**.

Unii din factorii importanți de baza prin care traumele sînt încadrate în categoria accidentelor de muncă sunt: **locul producerii accidentului (teritoriul întreprinderii) timpul de muncă și îndeplinirea sarcinii de muncă sau obligațiilor de serviciu în interesul întreprinderii. Dacă unul din acești factori se dovedesc, accidentul poate fi considerat ca accident de muncă.**

Accidentele pot fi considerate în **afara muncii** chiar dacă s-au produs în timpul de muncă, la locul de muncă sau pe teritoriul unității, dar cauza directă a căruia nu are legătura cu îndeplinirea sarcinii de muncă sau obligațiilor de serviciu și anume - **joacă, încăierare, automutilare intenționată, sinucidere, cazuri de boală latentă (ascunsă) și moarte naturală, folosirea mijloacelor de producție în scopuri personale fără permisiunea conducătorului, comiterea unui furt din avutul unității. Activitățile sau faptele menționate mai sus trebuie să fie confirmate prin documente corespunzătoare.**

Comunicarea despre producerea accidentelor

Fiecare accidentat sau martor ocular sînt obligați să comuncie conducătorului direct despre accidentul produs.

Conducătorul direct al accidentatului este obligat să întreprindă următoarele măsuri și anume: **să acorde primul ajutor medical accidentatului, să evacueze după caz personalul de la locul accidentului și să mențină neschimbată situația reală în care s-a produs accidentul .**

Angajatorul la rîndul său este obligat să comunice despre fiecare accident soldat cu pierderea capacității de muncă sau decesul lucrătorului Inspectoratul de stat al muncii (tel. 0-22-49-41-29). Comunicarea despre producerea accidentelor va cuprinde următoarele date: denumirea și adresa unității, numele, prenumele și funcția accidentatului; locul și circumstanțele care se cunosc în legătura cu accidentul produs. Angajatorul, deasemenea va comunica despre accidentul produs, după caz, forului superior, organului sindical de ramură, organelor pentru supraveghere tehnică sau energetică.

Cercetarea accidentelor.

Accidentele de muncă și accidentele în afara muncii se devizează în accidente mortale, accidente grave și accidente cu incapacitate temporară de muncă (dacă accidentatul a lipsit de la serviciu o zi sau un schimb și este deschis certificatul de concediu medical). Accidentele grave și mortale produse la locul de muncă sînt cercetate de Inspectoratul de Stat al Muncii. Accidentele cu incapacitate temporară de muncă pot fi cercetate de comisia unității iar în unele cazuri de Inspectoratul de Stat al Muncii (în cazul în care angajatorul nu dispune de posibilitatea de a constitui o comisie de cercetare a accidentului).

Pentru cercetarea accidentului cu incapacitate temporară de muncă angajatorul va desemna o comisie în număr de minimum trei persoane, în componența cărea va include specialistul securitate și sănătate în muncă (lucrătorul desemnat), reprezentanții colectivului de muncă și administrației întreprinderii.

Persoanele desemnate în componența comisiei trebuie să asigure identificarea circumstanțelor și cauzelor producerii accidentului, precum și măsurile eficiente de prevenire a unor accidente similare. La finalizarea cercetării în termen de mult 5 zile lucrătoare de la emiterea ordinului respectiv, comisia de cercetare în temeiul materialelor de cercetare întocmește **procesul-verbal de cercetare a accidentului de muncă**. Aceste documente le înmînează conducătorului unității pentru aprobare. Prin aprobarea procesului-verbal de către conducătorul întreprinderii se asigură o responsabilitate mult mai mare față de procesul de cercetare a accidentului.

La descrierea circumstanțelor accidentului comisia trebuie să aibă în vizor faptul că din circumstanțele accidentului trebuie să decurgă cauzele producerii accidentului . O sarcină de mare răspundere a comisiei este constatarea în procesul verbal a persoanelor care au admis încălcări a normelor de securitate în muncă care a provocat accidentul.

Cercetarea accidentelor în afara muncii se va efectua ca și cercetarea accidentelor de muncă, însă se va finaliza cu întocmirea unui proces-verbal de formă liberă.

Înregistrarea și evidența accidentelor.

Accidentele se înregistrează și se țin la evidență de către unități ale căror salariați sînt sau au fost accidentații. Accidentele de muncă se înregistrează și se țin la evidență separat de accidentele în afara muncii. Dosarele de cercetare a accidentelor se țin la evidență și se păstrează la unitate timp de 50 de ani.

Responsabilitatea pentru comunicarea cercetarea raportarea și evidența accidentelor o poartă conducătorul unității.

La cererea accidentatului sau a persoanelor care reprezintă interesele acestuia administrația întreprinderii va expedia în termen de cel mult trei zile din data adresării numai copia autenticată a procesului-verbal de cercetare a accidentului de muncă sau accidentului în afara muncii.

În continuare se propune modelul ordinului cu privire la desemnarea comisiei de cercetare a accidentului de muncă cu incapacitate temporară de muncă și forma certificatului privind caracterul vătămării corporale a persoanei accidentate.

Model

Ordin nr ... din ... 20...

***Cu privire la desemnarea comisiei de cercetare
a accidentului cu incapacitate temporară de muncă***

În baza art. 13 lit. p) din Legea securității și sănătății în muncă,

Ordon:

1. A desemna comisia de cercetare a accidentului cu incapacitate temporară de muncă suferit la data de ... 20... de către lucrătorul ... în următoarea compo-
nență:

Președintele comisiei ...;

Membrii comisiei

2. Comisia nominalizată în termen de cel mult 5 zile lucrătoare va cerceta circumstanțele și cauzele producerii accidentului în cauză. Procesul verbal de cercetare a accidentului și materialele de cercetare vor fi prezentate conducătorului întreprinderii pentru aprobare.

3. Prezentul ordin de adus la cunoștință persoanelor nominalizate contra semnătură.

4. Executarea prevederilor prezentului ordin mi-l asum.

Director

Ștefan Bratu

Ștampila de antet a Instituției Medico-Sanitare Publice

CERTIFICAT nr.
privind caracterul vătămări corporale

Eliberat _____
(denumirea întreprinderii, organizației, instituției, organelor interesate la solicitarea cărora se eliberează certificatul)

Prin prezentul se certifică că accidentatul _____

În vîrstă de _____ sex _____, adresa domiciliului _____

Profesia, funcția _____, orele _____

În secția _____ a IMSP _____

A fost stabilită diagnoza _____
(se indică caracterul și localizările vătămarilor)

Rezultatele investigațiilor _____
(paraclinice, radiologice, instrumentale)

Tratament, recomandări la externare _____

Externat la data « ____ » _____ 200__

Șef secție _____
(numele, prenumele) _____ (semnătura)

Ștampila IMSP

7. RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA CERINȚELOR DE SECURITATE ȘI SĂNĂTATE ÎN MUNCĂ

Conform art. 23 din **Legea securității și sănătății în muncă**, persoanele cu funcții de răspundere și lucrătorii vinovați de încălcarea actelor legislative și normative de securitate și sănătate în muncă poartă răspundere **disciplinară, administrativă, penală și materială** conform legii.

Răspunderea disciplinară.

Conform art. 206 alin (1) din **CM** pentru încălcarea disciplinei de muncă (încălcarea instrucțiunilor de securitate și sănătate în muncă), angajatorul are dreptul să aplice față de lucrător sancțiuni disciplinare și anume: **avertisment, mustrare, mustrare aspră, concidiere.**

Răspunderea administrativă (amendă).

Conform art. 55 din **Codul Contravențional al Republicii Moldova:**

(1) Încălcarea legislației muncii, a legislației cu privire la securitatea și igiena muncii, a altor norme de protecție a muncii se sancționează cu amendă de la 100 la 140 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 200

la 350 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 350 la 450 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.

(2) Aceleași acțiuni săvârșite asupra minorului se sancționează cu amendă de la 120 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 250 la 350 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere, cu amendă de la 400 la 480 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.

Răspunderea penală.

Conform art. 183 din Codul penal al Republicii Moldova:

(1) Încălcarea de către o persoană cu funcție de răspundere ori de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau altă organizație nestatală a tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii, dacă această încălcare a provocat accidente cu oameni sau alte urmări grave, se pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 100 la 200 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

(2) Aceleași acțiuni care a provocat din imprudență decesul unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani.

Răspunderea materială.

Întreprinderea vinovată de producerea unui accident de muncă grav sau mortal conform art. 18 din Legea securității și sănătății în muncă vă plăti o indemnizație unică și anume:

(1) Lucrătorului cărui i s-a stabilit gradul de reducere a capacității de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale i se plătește, din contul unității care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională, pe lângă despăgubirea stabilită de lege, o indemnizație unică, luîndu-se ca bază salariul mediu lunar pe țară, pentru fiecare procent de pierdere a capacității de muncă, dar nu mai puțin de un salariu anual al accidentatului.

(2) În caz de deces al lucrătorului în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, unitatea care poartă vina pentru accidentul de muncă sau pentru boala profesională repară prejudiciul material persoanelor care au dreptul la aceasta, în modul și în mărimea stabilită de lege, și, în plus, le plătește, din contul mijloacelor proprii, o indemnizație unică, luîndu-se ca bază salariul mediu anual al celui decedat, înmulțit la numărul anilor compleți pe care acesta nu i-a trăit pînă la vîrsta de 62 de ani, dar nu mai puțin de 10 salarii medii anuale

Conform art. 333 din CM lucrătorul vinovat în producerea unui accident de muncă grav sau mortal este obligat să repare prejudiciul material cauzat angajatorului dacă alte acte normative nu prevăd altfel. Totodată, conform art. 335 din CM ținînd cont de circumstanțele concrete în care a fost cauzat prejudiciul material, angajatorul este în drept să renunțe integral sau parțial la repararea acestuia de către lucrătorul vinovat.

